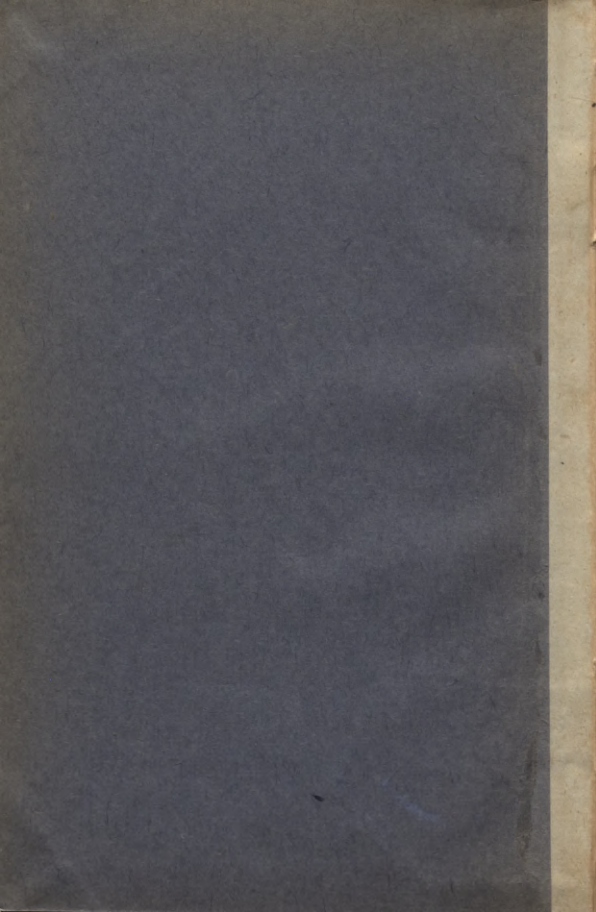

Latv. Nod.

SIRDŠKĪSTĪBA

Pestīšanas armijas dibinātāja
ģenerāļa **William'a Booth'a**

87

Latv. Nod.

2
—
398

L

Sirdsšķīstība

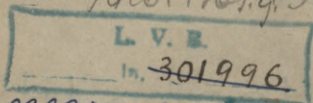
Pestišanas armijas dibinātāja ģenerāļa

William'a Booth'a

Pestišanas armijas galvenais štābs
Rīgā

1969. g. 5. VIII

0309106892

A. Liepiņa grāmatu spiestuve
Rīgā, Rīdzenes ielā 6, t. 34595.

I e v a d s.

Šās vēstules bija domātas pirmā vietā Pestīšanas armijas kareivju nedēļas sapulcēm. Viņas saņēma ar tādu pateicību, un tik daudz lūgumu ienāca, lai viņas iespiestu, ka tās sakopojū šinī mazajā grāmatiņā.

Prētams, vēstulēm nav nekādas pretenzijas šo priekšmetu izsmelt, arī es nepretendēju uz literārisku daiļumu un spēku. Tomēr, ja vēstules tiks lietotas, viņām jāiet tautā tādām, kādas viņas ir, jo man nav izdevības tās nopietni revidēt.

William's Booth's.

Londonā, 1902. gadā, janvāri.

Saturs.

- I. Kas ir šķīstībā?
 - II. Šķīstība ir likums.
 - III. Šķīstība ir brīvība.
 - IV. Šķīstības apraksts.
 - V. Šķīstība un mīlestība.
 - VI. Šķīstības iegūšanas iespēja.
 - VII. Sirdsšķīstība, Dieva dāvana.
 - VIII. Sirdsšķīstība ticot
 - IX. Liecinieki.
 - X. Kā var paturēt šķīstu sirdi.
-

Sirdsšķīstība.

I

Kas ir šķīstība?

Svētīgi ir tie sirdsšķīstie, jo tie Dievu redzēs. Mat. 5, 8.

Mēs, Pestišanas armijas kareivji, dziedam, lūdzam un runājam par šķīstu sirdi. Patiesi, nav daudz citu priekšmetu, par ko varētu vairāk runāt, vai augstāk cilāt. Dažas no mūsu visjaukākām un skaistākām dziesmām ir sacerētas par šo pašu priekšmetu — šķīstu sirdi. Piemēram, mēs bieži dziedam:

Ar savu dvašu, Kungs,
Man šķīstī dvēseli,
Līdz tikai vienu gribēšu,
Ko Tu, Kungs, gribētu.

Un tālāk: Ar savu dvašu, Kungs,
Man sirdi noskaņo,
Līdz Tava liesma dievišķa
Ar' mani piepilda.

Kaut arī ar tamlīdzīgām dziesmām spēj aizkustināt mūsu sirdi līdz dziļumiem, tomēr istu Pestišanas kareivi visvairāk iepriecina ar noteiktām liecībām par šķīstas sirds iegūšanu un šķīstības paturēšanu ikdienišķā dzīvē. Karei-

vim iet pie sirds lūgšanas, ko raida šķistas sirds iegūšanas dēļ, un viņam ir neizsakāms prieks novērot dedzīgumu, ar ko kāds tiek pārliecināts iegūt šo dārgo pērli.

Tomēr es baidos, ka daudziem mūsu kareivjiem šķistas sirds svētības nav, un tāpēc arī viņi neliecina par to atklātībā. Man šķiet, ka varbūt iemesls tam ir, ka minētā svētība nav pareizi saprasta. Es pūlēšos jums rakstīt par šo svētību un ceru, ka jūs visu rūpīgi ņemsit vērā, kas man būs sakāms.

Lūdzu paturēt prātā manu priekšmetu: „Sirdsšķīstība“. Pūlēšos izskaidrot šķistas sirds jēdzienu, un ka šo dārgo mantu var ne tikai sev iegūt par īpašumu, bet arī paturēt uz visiem laikiem.

Šķīstības nozīmi dzīvē mēs visi saprotam. Tādas lietas ap mums mēs atzīstam par tīrām, kas ir tīras, kas nav viltotas. Ar to gribu sacīt, ka viņas ne tikai bez jebkādiem netīrumiem, vai dubļiem, bet arī bez kāda mazvērtīga piemaisījuma.

Reliģiskā ziņā, kad runājam par šķīstu cilvēku, mēs saprotam, ka viņš taisns, godīgs un patiesīgs kā savā personīgā dvēseles dzīvē, tā arī atklātībā, kad citi viņu redz. Viņš ne tikai ar vārdiem par to liecina, bet arī pilda visus savus pienākumus pret Dievu un cilvēkiem. Bībele uzlūko grēku kā miesas, dvēseles un gara nešķīstību, vai apgānīšanu. Attiecībā uz

relīģiju šķīstība valda, kur nešķīstības nav; par nešķīstību uzskatāmi: dzeršana, plītēšana, negodīgums, viltība, netaisnība, lepnums, dusmas, slikts gara stāvoklis, patmīlība, neticība, nepaklausība u. t. t.

Īsumā, dvēseles šķīstība ir brīvība no visa tā un no ikkatras lietas, kas nav saskaņā ar mums atklātu Dieva gribu. Sirdsšķīstība ir spēja un iespēja dzīvot pēc Dieva prāta.

Bez šaubām, šķīstība ir augsti vērtējama īpašība, un visas normalās būtnes tiecas pēc tās.

Piem., mēs milam tīrību ap mums, un es esmu pārliecināts, ka ikkatrs no maniem lasītājiem mīl miesas tīrību. No rītiem jums tikai tad rodas omulīga sajūta, kad esat apmierinājuši savu vēlēšanos nomazgāties. Ogļračī, zemnieki, fabrikas strādnieki pēc darba nobeigšanas ilgojas pēc ūdens sevis aptīrīšanai.

Jums patīk tīras drēbes, tīra veļa! Domājiet tikai, cik naudas un darba prasa jūsu drēbju tīrīšana.

Jums patīk tīras mājas! Novērojiet, kā nama māte berž, mazgā, sukā un slauka putekļus, lai grīda, logi un mēbeles būtu tīras.

Jums patīk tīra pilsēta! Kādas pūles, kādu naudu prasa ielu slaucīšana un mēslu novākšana, un cik nemaksā kanalizācijas ierīce un viņas aptīrīšana, lai mūsu miesti un pilsētas būtu tīri un veselīgi.

Tīriba mums patīk tāpēc, ka viņa ir patīkama acīm un noderīga veselības uzturēšanai.

Mēs zinām, ka netīriba ir riebīga baciļu nesēja, choleras, mēra un citu slimību perēklis. Netīriba noved cilvēkus kapā; tāpēc ienīstam netīrību un sakām: „Nost ar to, mēs gribam būt tīri!”

Visas normāli attīstītas būtnes tur dvēseles šķīstību augstāk nekā miesas, drēbju, mājas, vai kādu citu tīrību, un tas ir tāpēc, ka dvēseles šķīstība ir daudz svarīgāka nekā viss cits, un

a) Dievs mīl šķīstību. Tāda ir Dieva daba. Man nav nekādu šaubu, ka Viņš grib redzēt savus bērnus pat ārēji tīrus. Caur Pāvilu Viņš mums pavēl, lai mūsu miesas būtu mazgātas tīrā ūdenī; bet sirds mazgāšana Dievam daudz svarīgāka nekā miesas mazgāšana.

„Cik skaisti ir svētie tā Kunga acīs,
Uz saviem bērniem ar prieku Viņš skatās,
Viņš saprot to cerības, pazīst to bailes,
Un skatās, un mīl savu attēlu viņos.“

Tiešām, Dievs mīl svētumu. Viņa mītne, debess, ir tīra. Debesu iedzīvotāji ir tīri; viņu darbs, prieks un kalpošana — viss ir tīrs!

b) Eņģeļi mīl šķīstību. Kā mēs izvairāmies no cilvēka, kas saslimis ar kādu bīstamu slimību, tāpat debesu pilsētas iedzīvotāji izvairītos no nesvēta radījuma, kas kaut kādā veidā būtu tur iekļūvis.

c) Velni zina, ka šķīstība ir dārga manta, kaut viņi to ienīst un visādi apkaņo.

d) Pat ļauni cilvēki atzīst, ka šķīstība ir kaut kas jauks un vēlams citos, bet viņiem pašiem neiespējams. Tanīs brīžos, kad Svētais Gars ar viņiem cīnās un tie pārdomā pagātņi un zaudēto nevainību, un gadījumos, kad satiekas ar cilvēkiem, ko viņi pazīst kā šķīstus un labus, — tad viņi ienīst sevi pašus savas nešķīstības dēļ, kaut arī joprojām atsakās Dievam padoties, pieņemot pestīšanu un ar to iemantot sirdsšķīstību.

e) Pazudušas dvēseles ellē sajūt, ka svētums ir daudz labāks nekā ļaunums. Nu viņi saprot, ka būtu bijis labāk, ja būtu mazgājuši savas sirdis Jēra asinīs, kamēr vēl bija laiks. Ak, ko visu viņi gan dotu, lai iegūtu jūsu priekšrocības!

Vai jūs šķīstību mīlat, biedri? Varbūt jūs jau esat šķīsti, varbūt esat bijuši pie Jēzus pēc šķīstības; nokrizdami pie Viņa kājām, esat atdevuši šaubīgas lietas, esat nodevušies darīt Dieva prātu, vienalga, ko nodošanās Dievam jums atnestu: vai dzīvību, vai nāvi, un esat ticējuši, ka Jēzus Kristus asinīs jūs šķīsti.

Gadījumā, ja jūs esat visu to piedzīvojuši, tad ļoti liela laime jums tapusi. Jūsu laime vēl lielāka, kad, ejot cauri dzīvei, savu, ieguvumu esat pasargājuši, un jums tagad ir garīgs spēks un dvēseles miers. Tādā gadījumā es jūs apsveicu, priecājos un pateicos Dievam par jums.

Bet ja minētās svētības jums nav, vai jūs ilgojaties pēc tās? Šo lietu pārdomājot, vai jūsu dvēsele pildās ar ilgām? Vai izjūtat to pašu ko dzejnieks:

„Kādu brīnišķu cerību dod pilnīga mīlestība:
Viņa mani pācel augstumos,
Viņa mani nes kā uz ērgļa spārniem,
Viņa piepilda manu izsalkušo dvēseli;
Un brīžiem es drīkstu priecāties ar Jēzus ķēniņiem un priesteriem.“

Nu tad, biedri, jūsu pašu laime un jūsu iespaids pasaulē ir atkarīgs no jūsu svētīšanas. Es jūs lūdzu šinī brīdī, lokait ceļus un lūdziet Dievu, lai Viņš ikkatru padara šķīstu ar Svētā Gara spēku un Jēra asinīm.

Mīlestībā Jūsu William's Booth's.

II

Šķīstība ir likums.

Dzenaties pēc . . . svētas dzīvošanas bez kā neviens to Kungu neredzēs.

Ebr. 12, 14.

Mīļie biedri!

Turpināšu savu jauko tematu. No tā laika, kad reliģija ienāca manā dzīvē, es to esmu milējis un labprāt par to runājis. Mans uzskats nav grozījies, ka šķīstas sirds svētības iegūšana un apliecināšana dzīvē nepieciešamas dvēseles miera un prieka uzturēšanai. Šķīstas sirds svētība Pestīšanas kareivim vajadzīga, lai Pestīšanas armija varētu plaukt un izplatīties.

Tāpēc atļaujiet man turpināt šo un tuvāk paskaidrot. Pareiza saprašana palīdzēs iegūt jums šo svētību un izskaidrot citiem.

Pēdējā vēstulē runāju par vispārīgo tīrību, šinī attiecināšu, kas man sakāms, uz jums pašiem. Kāpēc nosauca mūsu Kungs šķīstas sirds laudis par svētiem? Kas ir šķīsta sirds?

Atbildēšu ar pretjautājumu:

Kas ir sirds? — Nav domāts organs, kas pukst mūsu krūtīs un ir miesas sistēmas centrālā spēka koncentrācija. Sirds ir ļoti svarīga cilvēka ķermeņa daļa, un to uzturēt labā stāvoklī ir ļoti svarīgi. Minētie Kristus vārdi neattiecas uz miesas sirdi, un man arī nav prātā par to jums rakstīt, bet dvēseles spēka centrāli var gan ar to salīdzināt. Sirds, kas pukst krūtīs, ir dabiskā cilvēka dzīvības spēks, un sirds, par ko mēs runājam, ir garīgā cilvēka dzīvības spēks.

a) Mēs ar sirdi sajūtam prieku vai bēdas. Piem., dzirdot, ka „kāda nabaga sieviete nomira ar salauztu sirdi tās laulātā drauga sliktās izturēšanās dēļ pret viņu,“ jūs domāsit, ka sirdsmokas bijušas sievietes nāves cēlonis.

b) Sirdij pieder izvēle starp labu un ļaunu. Stāstot, piem., „ka jūsu brāļa sirds ir Dieva pusē un visa tā pusē, kas ir labs un patiess,“ — jūs ar to atzīmējat jūsu brāļa sirds cēlo izšķiršanos.

c) Sirds ir cilvēka dzīves virziena noteicēja. Stāstot, piem., ka „šis

jauneklis gāja pie žēlastības sola un atdeva savu sirdi Dievam, — jūs saprotat, ka viņš sirds dziļumos pieņēmis pestīšanu un palicis par Kristus kareivi.

d) Ar sirdi mīlam taisnību un ienīstam ļaunumu. Ar vārdiem: „Mans dēls, dod man savu sirdi!“ — Dievs izsaka: „Mans dēls, mana meita, mīli mani ar visām dvēseles spējām, mīli svētumu un dvēseles, bet ienīsti sātānu un grēku.“

e) Sirds veido raksturu, iespaido izšķiršanos un pārvalda cilvēka dzīves gājienu un virzienu. Sirds ir itkā kuģa kapteinis. No sirds apņemšanās atkarājas, vai cilvēks grib pieņemt žēlastību, kalpot Dievam, sekot patiesībai, dzīvot citu cilvēku pestīšanas dēļ un beigu beigās ieiet debesu ostā ar uzvaru, — vai otrādi, viņš grib dzīvot kā dumpinieks, mirt savos grēkos un piedzīvot kuģa bojā eju mūžīga izmisuma klintīs. Cik svarīgi ir, lai mums visiem būtu laba — patiesīga — šķīsta sirds!

Tā kā sirds ir cilvēka galīgais noteicējs, ir skaidrs, biedri, ka sirdij jābūt šķīstai. Bet kāda ir šķīsta sirds? Kāda ir Svētā Gara spēkā ar Jēzus Kristus asinīm šķīstīta sirds? Šie ir ļoti svarīgi jautājumi, un es ceru, ka mani mīlie kareivji rūpīgi glabās savās sirdīs manu atbildi.

1. Vispirms, šķīsta sirds nav tāda sirds, kas nebūtu padota ļaunām kārdināšanām. Varbūt, tāda cilvēka, tādas sirds pavisam nav un nav bijis pasaulē, kas nekad nebūtu bijis kārdināts izdarīt kaut kādu grēku. Mūsu dārgo Kungu sātāns kārdinājis ne tikai tuksnesī, bet viss Viņa dzīves ceļš bijis ar ļaunuma kārdinājumiem pilns. Sv. Pāvils no teikti saka, ka mūsu Pestītājs visur kārdināts kā mēs; bet allelujā! Viņš turējies pretī pasaulei, miesai un sātānam un neaptraipīts izgājis cauri visiem pārbaudījumiem. Viņš visu uzvarējis, un apustulis pārlicībā apstiprina, ka Jēzus bijis bez grēka. Jūs būsit kārdināti, biedri, visā jūsu zemes ceļojumā līdz pat debesu vārtiem; bet, paldies Dievam, kārdināšana nav grēks, un žēlastība — daudz žēlastības — ir jūsu rīcībā, lai jūs varētu uzvarēt visus šās zemes vilinājumus un elles uzbrukumus. Jūs varat būt vairāk nekā uzvarētāji. Tikai atmiņiet, ka šķīsta sirds jūs neatbrīvo no kārdināšanām.

2) Šķīsta sirds mūs neatbrīvo no ciešanām. Jēzum Kristum, bez šaubām, bija šķīsta sirds; tomēr, kaut svēts un neaptraipīts, viņš bija „bēdu cilvēks.“ Pāvils izsakās par sevi, ka pūlējies paturēt tīru sirdsapziņu pret Dievu un cilvēkiem, bet viņš no ciešanām nav bijis pilnīgi atbrīvots, bet bijis dažreiz „apgūtināts ar dažādām kārdināšanām.“

Visiem svētiem visos laikos ir bijuši tumši briži; viņi bijuši garā nospiesti un gājuši cauri lielām izbailēm. Tas pats attiecas arī uz mūsu laikmeta svētajiem. Nav grēks raudāt un būt nospiestā gara stāvoklī, ja tikai nepadodamies neticībai, izmisumam vai grēkam. Turiet drošu prātu, brāļi un māsas! Jums ceļš jāturpina vien, kaut arī būtu jāiet „caur ūdeņiem un ugunīm.“ Paliekot ticībā, jūs kaunā nenokļūsit: Dievs jums palīdzēs!

3) Ar šķīstas sirds iegūšanu mēs nezaudējam iespēju grēkot. Sātāns kādreiz bijis skaists radījums un bez grēka; bet viņš krita kārdināšanā. Bezgrēka kronis nokrita no viņa skaistās pieres, un skaistais eņģelis pārvertās briesmīgā nezvērā, un no skaistajām debesīm, kur nebija grēka, tapa nogrūsts tumšajā ellē, kur nebija prieka. Ādams iznāca tīrs no sava Radītāja rokām. Dievs viņu atzina par labu, tomēr, sātāna pavests, viņš pa-zaudēja savu šķīstību, tapa izstumts no paradīzes un nokļuva grēka un nāves pasaulē.

Diemžēl, mums ar neizsakāmām sāpēm daudreiz jāpiedzīvo, ka svētie un Pestīšanas kareivji krīt no svētuma grēkā. Visapkārt mums daudz nelaimīgo atkritēju, kas kādreiz staigājuši ar Dievu, turējuši savas drēbes pasaules neaptraipītas un bijuši priekšzīmīgi visiem šķīstībā un visā labumā. Bet viņi gājuši atpakaļ pa-

saules ubagu stāvoklī kā „nomazgāta cūka vārtīties dubļos.“

Tad nu jūs redzat, biedri, ka iespēja grēkot paliek, kaut arī jūs būtu sasnieguši ļoti augstu pakāpi šķīstībā. Jums vienmēr jāatmin, ka pazaudēt pestīšanu šinī dzīvē visai iespējams, kaut arī jūsu drēbes būtu bijušas balinātas, kaut arī kādu laiku būtu ar Dievu staigājuši svētā sadraudzībā, un jūsu ticība spējusi pārceļt kalnus, un caur jums dvēseles tikušas glābtas. Jums jāatmin, ka jābūt nomodā par sevi pašu un jālūdz, citādi iedzimtais grēks jūs pārsteigs un jūs paliksiet par atkritēju, neskatoties uz to, ka esat glābuši citus. Tāpēc, „kas stāv, lai pielūko, ka nekrīt.“

4. Šķīsta sirds nav tāds ieguvums, kas nevarētu padziļināties un izveidoties, neskatoties uz viņa patreizējo attīstību — jo priekam, noderīgumam un spēkam nav robežu.

Ja izravējat nezāles no jūsu dārza dobēm, tad puķes, stādi un koki aug ātrāk, zied bagātīgāk un paliek auglīgāki.

Tāpat, atļaujiet tagad Jēzum Kristum šķīstīt jūsu dvēseles dārzu no skaudības un lepnuma, atļaujiet izravēt dusmu un patmīlības nāvīgos stādus un visu ļaunumu, tad brīnišķīgā jaukumā un auglībā ziedēs ticība, miers, cerība, mīle-

stība, pazemība un drosme un citas skaistas paradīzes puķes.

Vai tagad nezemosities Dieva priekšā un nedosities pilnīgi jūsu brīnišķīgā Pestītāja rokās? Viņš grib padarīt jūs svētus. Metiet nost visu, kas kavē. Dievs ir tas, kas šķīstī sirdi. Vai neatļausit Viņam šo darbu veikt? Piesauciet Viņu ticībā.

„Dusmas un slinkums, kaislības un lepnums šinī brīdī lai būtu uzvarēti ar mana izpircēja asinīm.“

Biedri, jāspeļ vēl solis tālāk ticībā un drosmē, lai notiktu pēc šās uzvaras dziesmas vārdiem :

„Ir padarīts, Tu glābi šinī acumirkli,
Un svētī mani nu ar pilnu pestīšanu ;
Ar Tavām asinīm es esmu izpirkts ;
Man visa mīlestība, pilnība un miers.“

Mīlestībā William's Booth's.

III.

Šķīstība ir brīvība.

Un parādīt žēlastību, ka mēs Viņam bezbailīgi kalpotum svētumā un taisnībā, Viņa priekšā visas mūsu mūža dienas.

Lūk. 1, 72. 74. 75.

Mani mīļie biedri !

Apstājoties atkal pie „šķīstas sirds“, es ceru, ka es nenogurdīnu jūs. Sava svarīguma dēļ sevišķi jāizceļ šķīstā sirds, jo tā attiecas uz visu kristīgo baznīcu, Pestīšanas armiju visā visumā

un uz visu plašo pasauli. Svēta dzīvošana mums nesusi daudz svētības pagātnē, un es esmu pārliecināts, ka tai ir liela nākotne; tādēļ jums jāsaprot viņas vērtība un nozīme. Varbūt aplama jēdziena dēļ jums nav miera, spēka un prieka, ko svētā dzīvošana dod. Svēttapšanā un citos jautājumos sātāna spēja pavest cilvēkus atkarīga galīgi no viņa varas tos pievilt. Ko lai es vēl daru, lai jūs labāk saprastu sirdsšķīstības nozīmi!

Jūs atminēsiet, ka savā pēdējā vēstulē es mēģināju izskaidrot, ka, iegūstot šķīstu sirdi, mēs nezaudējam iespēju tikt kārdināti, un droši vien kārdināti mēs tiksim. Es arī neesmu sacījis, ka mūsu ceļā ciešanas nevar gadīties, vai negadīsies, neesmu arī sacījis, ka no visas nešķīstības atbrīvots Pestīšanas kareivis nekad vairs nevarētu grēkot, vai ka viņš jau būtu sasniedzis tādu pilnības pakāpi, ka vairs nevarētu augt ticībā, mīlestībā un sevi attīstīt citas Svētā Gara dāvānas.

Kāda tad ir šķīsta sirds? Es atbildu, ka šķīsta sirds ir ar Svēto Garu no visa grēka šķīstīta sirds, kas visās lietās patik Dievam un spēj mīlēt Dievu un citus cilvēkus kā sevi pašu. Ja kādam tāds piedzīvojums ir, par to var sacīt, ka Dievs ir šķīstījis tā cilvēka sirdi pēc sava parauga.

Bet varbūt kāds mani jautā: „Vai tad Dievs atgriešanās brīdī nedod sirdij tādu brīni-

šķīgu atbrīvošanu no grēka? Vai tanī brīdī, kad dvēsele pieņem grēku piedošanu, Dievs viņu arī nepadara svētu un labu?“ Uz to sacīšu: „Nē, kaut atgriešanās brīdī dvēselē liels darbs padarīts, tomēr pilnīgi no grēka tā nav atbrīvota. Ar pestīšanu un ar to saistītu rakstura pārmaiņu Dievs patiešām dāvina cilvēkam daudz labuma, tā ka grēka saites, kas cilvēku turēja vērdzībā, tiek iznīcinātas, bet sirdi un dzīvē grēks nav pilnīgi iznīcināts. Mēģināšu izcelt starpību starp šo un pilnīgo pestīšanu.

Attiecībā uz grēku dvēseles dzīvē var novērot trīs pakāpes:

1. Priekš cilvēka atgriešanās noteikts grēks valda par dvēseli: kāda nelikumīga kāre, vai pašmīlīga kaislība piespiež cilvēku izpildīt grēka pavēles.

Kā tad grēks var valdīt? Neatpestīta dvēsele atrodas grēka vērdzībā un nevar kļūt brīva. Dvēselei nav nekādas izvēles: viņa atrodas grēka varā. Dvēsele piespiesta grēkot. Dvēselei varbūt diezgan gaismas, lai redzētu grēkošanas ļaunumu un postu. Viņa var ienīst grēku, cīnīties pret to, apņemties vairs to nedarīt, bet dabiski viņa ir piespiesta darīt to, ko viņa negrib, un ir nespēcīga darīt, ko bieži vēlas, kā apustulis to apraksta, ar rūgtumu un vaimanām vienā cīņā būdama: „Es nabaga cilvēks, kas mani atbrīvos no šīs briesmīgās vērdzības, sliktākas par nāvi?“

Tāds ir katra neatpestīta cilvēka stāvoklis. Ikkatram cilvēkam ir vismaz tik daudz gaismas, ka var saprast, kāds ļaunums ir grēks.

Daži cilvēki padevušies tādām ļaunumam, ko pasaule uzskata par rupju, kā piem.: dzeršanai, kaislībām un kāršu spēlei, un grēcinieks nevar no tā atbrīvoties, un par viņu valdošā ļaunuma dēļ ikkatra vērtīga lieta virs zemes un debesīs tiek upurēta. Citos gadījumos tāds grēks var saistīt cilvēku, ko saucamā „labā sabiedrība“ tik bargi nenosoda: tur ir lepnums, godkārība, patmīlība, slepena neuzticība, u. t. t.

Vai nu tā, vai citādi, bet grēks noteikti valda ikkatra neatpestīta cilvēka sirdī.

2. Tagad uzlūkosim otro pakāpi, kādā cilvēks grēkojot var nokļūt.

Ar pestīšanu cilvēks ne tikai manto grēka piedošanu, bet viņš kļūst arī brīvs no grēka verdzības. Jūgs ir salauzts, saites ir raisītas, cietuma durvis ir vaļā, cilvēks ir brīvs! Grēks par viņu vairs nevalda, bet viņš valda par grēku. No dzeršanas, pasaulīgām izpriecām un citām sātana lietām, kas viņu gruda pa plato ceļu lejā uz pazušānu, pret savu gribu, spriedumu un Svētā Gara mājieniem, — viņš ir atbrīvots un spējīgs pildīt Dieva prātu un iet uz augšu pa šauru ceļu uz debesīm.

Bet pārmaiņa, kas ar atgriešanos sirdī notiek, var būt nepilnīga: grēka vara ir gan laužta,

bet ļaunas tieksmes vēl mājo dvēselē. Tās ir, apustuļa vārdiem runājot, „rūgtuma saknes“. Ļaunums aug un pieņemās spēkā un attista dvēselē pastāvīgu cīņu un bieži vien ļaunums uzvar, — un tāpēc tik daudz grēko un grēkus nožēlo.

3. Ir vēl trešā pakāpe. Ienīstot iekšķīgo ļaunumu un raudot par lepnumu, ciet-sirdību, par skaudību un patmilību, ko sevī vēl atrođ, cīņā nogurusi dvēsele izsaucas:

„Saki, kā lai topu es šķīsts,
Dieva priekšā pilnīgi tīrs,
Saki, kas man palīdzēt spēs,
Grēka ēnas kas izkļiedēs?
Vai tad tiešām mūžīgs mans lāsts?
Svešs man paliks brīvības stāsts,
Vai es tiešām netikšu brīvs,
Grēks man vienmēr sirdī nāks līdz?“

Uz šiem jautājumiem Dievs sūta prieka pilnu atbildi: „Es uz jums slacināšu tīru ūdeni un jūs tapsit šķīsti, no visas jūsu nešķīstības un no visiem jūsu elkiem Es jūs skīstīšu. Un Es jums došu jaunu širdi, un došu jums jaunu garu, un atņēmsu to akmens sirdi no jūsu miesām un došu jums miesīgu sirdi. Un Es jums došu savu garu un darišu, ka jūs staigāsit manos likumos, un sargāsit un darīsit manas tiesas.“

„Visas lietas ir iespējamās tam, kas tic.“ —
Dvēsele tic, Svētais Gars nāk un trešā pakāpe

ir sasniegta: cilvēks ir atpestīts no visiem grēkiem.

Pirmā pakāpē dvēsele ir apakš grēka, t. i. grēka varā, otrā viņa atrodas pāri grēkam un trešā pakāpē dvēsele ir bez grēka.

Kādā pakāpē jūs atrodaties, mani biedri? Novērtējiet paši savu stāvokli! Vai jums ir šķīsta sirds? Pārbaudait sevi pašus. Kāda ir jūsu atbilde?

Aprakstot savus piedzīvojumus, daži no jums varētu lietot apustuļa vārdus ar mazu variāciju un sacīt: „Miera Dievs mani pilnīgi svētu darijis, un viņš pasarga manu garu un dvēseli nevainīgu, un Viņš to turpinās līdz mūsu Kunga Jēzus Kristus atnākšanai. Viņš ir uzticīgs, kas mani aicinājis baudīt šo šķīstības piedzīvojumu un vēl turpina to darīt“.

Visa slava lai ir Dievam, biedri! Dodiet Viņam visu pateicību. Modrīgi staigājiet gaismā, kā Viņš ir gaismā, tad jums būs sadraudzība ar citām svētām dvēselēm un Jēzus Kristus, Dieva Dēla asinis pasargās jūs no visiem grēkiem. Nu Viņš jūs varēs lietot savā darbā, padarīs jūs noderīgus un parādīs jums vēl lielākas lietas.

Tiem, kas zina, ka viņiem nav šķīstas sirds, es jautāšu: „Vai jūs tagad negribat iegūt šķīstu sirdi?“

„Tagad ir patīkamais laiks.“ Saki Dievam,

ka visas šaubīgās lietas tiks atstātas, un tad meties ceļos Viņa priekšā un dziedī:

„Es ticu tam un pieņemu,
To vienmēr sirdī turēšu,
Es zinu, un es atzīstu —
Ar Tevi visu iespēju“.

Mīlestībā Jūsu William's Booth's

IV.

Šķīstības apraksts.

Bet tas miera Dievs, kas no miroņiem atkal atvedis... caur mūžīgas derības asinīm mūsu Kungu Jēzu, tas lai jūs dara pilnīgus iekš ikviena laba darba, ka jūs viņa prātu darait, un lai rada iekš jums, kas viņam patīk, caur Jezu Kristu, kam lai ir gods mūžīgi mūžam. Āmen.

Ebr. 13, 20—21.

Mīlie biedri!

Vai no agrāk dzirdētā kāds no jums piepildīts ar ilgām pēc dārgās, vērtīgās šķīstas sirds svētības?

Varbūt jūsu korpusā kāds dzied šo dziesmu:

„Kad dvēsele mieru man gūs
Un mokas man izbeigsies reiz,
Sirds Jēzum par mājokli būs,
Un bailes, un grēki reiz nemocīs vairs?“

„Pēc taisnības izsalkušie taps piepildīti.“

Es jau liksmoju, ja izsalkums kaut kādā pakāpē sajūtams. Mēģināšu pavairot šīs ilgas, turot jūsu acu priekšā priekšrocības, kādas sirdsšķīstība dod. Un pirmajā vietā stāv tas fakts, ka:

1. Šķīsta sirds nodrošinās svētu dzīvi.

Varbūt kāds, kas šā priekšmeta agrākos izskaidrojumus nav dzirdējis, jautās: „Ko jūs saprotat ar „svētu dzīvi“?” Mana atbilde ir, ka tā ir dzīve saskaņā ar Svētās Grāmatas prasībām. Ar svētu dzīvi piepildās pie mums viņas apsolījumi; tā ir dzīve pēc mūsu Kunga Jēzus Kristus parauga. Kaut arī vislabākā gadījumā šī dzīve būs ļoti nepilnīga un padota vājībām un daudzām kļūdām, — bet samērā ar dāvināto gaismu katrā gadījumā tā tomēr būs svētā dzīve.

Vai nav vēlams tādu dzīvi dzīvot? Vai tā nav cilvēkam dota priekšrocība, ja viņš savā ģimenē, darba vietā un pasaulē spēj dzīvot dzīvi saskaņā ar savu reliģiju? Vai ikkatrā gadījumā viņš nebūs savai apkārtnei par svētību? Ievēro viņu, kāds viņš ir:

Viņš ir godīgs un uzticīgs savās darīšanās pasaulē, savā veikalā, darbnīcā, mājās un visur, lai viņš atrastos kur atrazdamies: viņam ir godīga sirds.

Viņš pilda savas saistības un savā darbībā viņš ir taisns. Viņš tur savu doto vārdu. Jūs varat viņam ticēt acu priekšā tāpat, kā aiz muguras. Viņam ir taisna sirds.

Viņš ir uzcītīgs. Viņš cienī savu pienākumu, netērē laiku un nav laisks darbā. Viņam ir uzcītīga sirds.

Viņš ir laipns. Viņš ir mīļš pret sievu, maigs ar bērniem, uzticīgs pret biedriem, no kalpiem neprasa par daudz, palīdzīgs vājiem un līdzjūtīgs slimiem. Viņam ir laipna sirds.

Viņš ir žēlastības pilns pret trūcīgiem, rūpējās par atkritējiem, cīnās atklātībā par grēcnieku pestīšanu, un vientulībā viņš piesauc Dievu par viņu atbrīvošanu. Viņa sirds mīldvēseles.

Viņš ir svēts cilvēks. Viņa apslēptā dzīve ir svēta. Domas, jūtas, valoda, gara stāvoklis ir tādi, kas Dievam var patikt un spēj darīt Dieva prātu. Viņam ir šķīsta sirds.

Biedrī, vai nav vērts iegūt tādu sirdi? Es pateicos Dievam par katru, kas ar Dieva žēlastības palīdzību ir iemantojis šo skaisto mantu, bet es gribētu, lai ikkatrs to iegūtu. Es gribētu, lai ikkatrs nonāktu svētuma stāvoklī.

2. Un tad — šķīsta sirds dots jums mieru. Šķīsta sirds ir miera iegūšanas noteikums. Citādi miera jums nevar būt. Vienmēr, tā vai citādi esmu atkārtojis, ka šinī pasaulē nedrīkstiet sagaidīt, ka dzīve noritēs nepārtrauktā līksmībā. Tas tā nevār būt: Mūsu nepilnīgās miesas ar sāpēm un vājībām, sātana kārdināšana un bezdievīgās pasaules posts laupamums nepārtrauktu dzīves prieku.

Bet miers, Dieva miers, „miers, kas ir augstāks par visu saprašanu“ ir jūsu dzimtais īpa-

šums un kopā ar šķīstu sirdi jūs šo mantu iegūsit. Es atkārtoju, ka šeit pasaulē jums būs zināmas cīņas; neatkarīgi no jūsu gribas jums būs jācinās ar sātānu, būsīt uz nažiem ar elli. Jums būs cīņas ar ļauniem cilvēkiem, kas stāsies jums pretī tāpēc, ka stāvat par taisnību un Dievu un par cilvēku atbrīvošanu no ļaunuma varas.

Bet allēlujā, ka sirdī, kas šķīstīta ar Svēto Garu un Jēra asinīm, ir mitējusies cīņa pret Dievu, ir nobeidzies kaŗš ar sirdsapziņu, un nav vairs baiļu no nāves un elles. Dvēsele, šķīstas sirds īpašniece, ir iegājusi „svētā dusēšanā, kas atliek Dieva ļaudīm“.

Vai jūs, biedri, šinī dusēšanā esat iegājuši? Vai iekšķīgā cīņa izbeigusies? Ak steidzies ielaist Svēto Garu, kas gaida tevi pilnīgi svētu darīt, atbrīvojot tevi no dvēseles ienaidniekiem.

Itin nekas, nedz trūkums, nedz vajāšanas, nedz bēdas, nezināmas vai arī daudz citas lietas kopā ņemtas, nevar jūs kavēt iemantot un paturēt pilnīgu mieru. Grēks ir miera ienaidnieks, un kad katrs ļaunums, kā naidis, kārības, godkāriba un neticība būs izmestas no sirds, tad „jūsu miers būs kā straume un jūsu taisnība izplatīsies kā jūras viļņi“.

3. Šķīstas sirds iegūšana ir noteikums Dieva ienākšanai un mājošānai jūsu dvēselē. Tad nu uzmanait, biedri, un lūdziet Dievu, lai ticību jums

pavairo, tāpēc ka gribu jums sacīt lielu noslēpumu, kas ir brīnišķīga patiesība :

Dievs grib pie jums mājot, ne tikai jūsu mājās, bet tieši jūsu sirdī. Kaut tu arī būtu nemācīts, nabadzīgs, cilvēku maz ievērots, pat nicināts šīs pasaules bagāto un lielo starpā, bet Dievs, visvarenais Dievs, ko „Debesu debesis nevar aptvert“, grib nākt un mājot sirdī ne tikai uz īsu laiku kā ciemiņš, bet pastāvīgi uz visiem laikiem.

Kāds vecs rakstnieks apraksta Dievu šādi, kaut arī mazliet savādi : Dievs ir līdzīgs bagātam cilvēkam, kam ir divas mājas : viena pilsētā, otra uz laukiem. Dieva pilsētas nams ir Debesu pilsētā, un tā lauku māja ir Dieva tautas sirdis. Dzirdi, ko Dievs pats saka : „Es dzīvoju augstā un svētā vietā un arī pie tā, kam ir salauzts un pazemīgs gars, lai atdzīvinātu pazemīgo un atmodinātu viņa sirdi“.

Brāli, māsa, vai tu dzirdi, ko Viņš saka : „Redzi, Es stāvu pie durvīm un klauvēju, kas manu balsi klausīs un durvis atdarīs, pie tā Es ieiešu“.

„Ak prieka vēsts par Dieva žēlastību :
 Kristus manī dzīvs ;
 Es, tieši es, redzēšu Viņa ģīmi
 Un Viņā es būšu svēts.

Mana sirds būs Viņa mājvieta,
 Es dzirdu, ka gars mani sauc,
 Tiešām, Viņš saka, Es nāku drīz,
 Viņš, kas to saka, tas melot nevar“.

Vai tu negribi atbildēt: Āmen, āmen, ak nāc, Kungs Jēzu, nāci drīz“. Vai tu neliksi labprāt visu pie malas, kas Viņa ienākšanu tevī varētu kavēt? Vai plaši neatdarīsi sirds durvis, lai Viņš ienāktu? Ja tu to gribi, tad zemojies tieši tagad Viņa priekšā un apsveici Viņa ienākšanu.

Man vēl daudz kas jums jāsaka par šo brīnišķo priekšmetu, bet to darišu vēlāk. Līdz tam nekavējies ilgāk, bet pieņemi pilnu pestīšanu.

Mīlestībā William's Booth's.

„Jēzu viss iekš visa esi man Tu,
 Mana atdusa tu esi darbā un atvieglinājums sāpēs,
 Zāles manai salauztai sirdij;
 Cīņā mans miers, zaudējumā mana bagātība,
 Bēdās mans neizsakāmais prieks,
 Mana dzīvība nāvē: Tu man esi viss!
 Trūkumā Tu esi mana liela bagātība,
 Vājībā mans stiprums, saītēs mana pilnīgā brīvība.
 Mana gaisma vistumšakā brīdī,
 Bēdās mans neizsakāmais prieks
 Tu esi mana dzīvība nāvē, Tu man debesis ellē.

V.

Šķīstība un mīlestība.

Bet tagad, kad jūs no grēka esat atsvabināti un Dievam kalpojat, tad jums ir savs auglis, ka paliekat svēti, bet tas gals ir mūžīga dzīvošana. Rom. 6, 22.

Mīlie biedri!

Pēc savas pēdējās jums rakstītās vēstules es apmeklēju Pestišanas kareivjus Šveicē, Itālijā un Francijā. Visur atradu plaši atvērtas durvis Pestišanas armijai. Visur satīkos ar mīļiem biedriem, kas ilgojās izmantot savu izdevību līdz pēdējai iespējai, un man likās, ka visur degošā reliģija padarīs šos biedrus noderīgākus, dodot iespēju izmantot savu daudzpusīgo izdevību pilnīgi.

Bet vai tad ir citādi Anglijā, Amerikā, Austrālijā un ikkatrā pasaules daļā, kur šīs vēstules nonāktu? Vai jūsu korpusā, un ikkatrā kareivja sirdī, kas šos vārdus lasa, tās pašas ilgas nav saskatāmas?

Kā jums jau esmu izskaidrojis, ar degošu reliģiju saprotu degošu reliģiju sirdīs, kas piepildītas ar mīlestību uz Dievu, biedriem un postā ejošām dvēselēm, kam rūp viss, kas cēls, labs un iespējams iedomāties virs zemes un debesīs.

Degošā reliģija mājo sirdīs, kas karstas mīlestības pārņemtas, tādas mīlestības, kas mūs dzen un piespiež strādāt un uzupurēties mūsu

mīlestības priekšmeta labklājības labad. Tāda mīlestība padara mūs par kalpu iemīļotam un dod mums pašreizējās garas. Tāda mīlestība ir līdzīga tai, ko mūsu Kungs mums ir parādījis. „Tāpēc, ne iekš tam pastāv mīlestība, ka mēs Dievu mīlējuši esam, bet ka Viņš mūs ir mīlējis.“

Ievēro mātes mīlestību. Vai mīlestība viņu nepiespiež upurēt laiku, ērtību un veselību sava bērna labā?

Ievēro patriota mīlestību. Vai tā viņu nepiespiež griezt muguru savām mājām, ģimenei, veikalam un iet cīnīties un mirt par savu tēvzemi?

Un Pēstīšanas armijas kareivja degošā mīlestība piespiedīs viņu nolikt pie sava Kunga kājām veselību, laiku, īpašumu un visu, kas viņam ir, un darīt visu iespējamo, lai svētītu un glābtu cilvēku dvēseles.

Kā mīlestības gars vada cilvēku dvēseles uz visu labu, tāpat arī sātans iedezina un uztur dvēselē dusmas, godkāribu, patmīlību un citus ļaunumus; viņš sacel dvēseles pret Dievu un ved viņas pa plašo ceļu uz pazušānu. Šķīstas mīlestības uguns, ko Svētais Gars rada un uztur, piespiež Pēstīšanas kareivi būt nomodā, lūgt un strādāt, runāt un ciest, vienalga, lai tas viņam atnestu ko atnesdams, kaut tikai varētu aizsniegt savu svētīgo mērķi, pēc kā viņa sirds tiecas.

Bet Svētais Gars ar visu savu spēku un

dedzīgo cītību mājo tikai dvēselēs, kas ir šķīstītas no ļaunuma; nu tad jūs, kas esat apņēmušies cīnīties par savu Kungu un dzīvot citiem par svētību un glābšanu, jums vajadzīga šķīsta sirds.

Šķīsta sirds jūs padarīs par svētību visiem jūsu apkārtnē, un tās būs ne jūsu darbības, bet jūsu iekšīgās būtības sekas.

Kā redzējāt, šķīsta sirds rada labu dzīvi. Labums ir pievilcīgs; ļaudis to vērtē un tiek pievilkti paša labuma dēļ. Kaut arī paši būtu ļauni un sātanam līdzīgi, viņi tomēr apbrīnos visu, kas ir svēts un dievišķīgs. Kad jau tik liels iespaids būs atstāts uz grēka un ļaunuma vergiem, tad droši vien viņš būs tūkstošreiz lielāks uz tiem jūsu apkārtnē, kas jau atrodas svētuma iespaidā. Jūsu dzīve, tīras mīlestības apgarota un noteikta, būs viņiem par pastāvīgu gaišmas, spēka un iepriecinājuma avotu. Šis iespaids nekad nemitējas, viņš ir kā pastāvīga rožu smarža. Nemiet rozes, nolieciet tās istabas vidū, dienām un naktīm viņas izplatīs jauku smaržu bez kādām pūlēm no mūsu puses šo smaržu radīt. Kautkas tamlīdzīgs notiks ar Pestišanas kareivi, kam ir šķīsta sirds un kas dzīvo saskaņā ar savu svēto pārliecību. Viņa svētais iespaids darbosies vienmēr, ne tikai ar viņa vārdiem, vai darbiem, bet ar viņu pašu.

Spēks, mīlestības gars, viņa sirdskaidriba un nodošanās būs izjūtama liecībās, lūgšanās

un sarunās ar grēciniekiem, un svēts iespaids izies no tāda cilvēka visur, lai viņš atrastos kur atrazdamies. Vai nu skatot.es viņam acis, spiežot viņam roku, vai sēžot viņam blakus, — šis iespaids vienmēr būs izjūtams. Kad viņš atradīsies ciešanu ugunī, vai nāves gultā, vai kapā tiks guldīts, kad mirstīgām acīm viņš nebūs vairs saredzams, pat tad viņa iespaids turpinās darboties, un jūs to izjutīsiet. Pat pēc gadiem, ieraugot viņa ģimetni, vai dzirdot viņa vārdu, jūsu sirds sasils, būsiet iedrošināti, jūsu ticība taps stiprināta un mīlestība uz visu, kas ir Kristum līdzīgs un patiess, taps pavairots iekšjums.* Kāpēc tas tā ir, biedri? Tāpēc ka jūs esat pārliecināti, ka viņš ir svēts vīrs. Jūs augsti vērtējat viņa pašai dziedzības pilno dzīvi. Jūs izjūtat, ka viņam ir šķīsta sirds.

Ir vēl cits iemesls meklēt sirdsšķīstību. Sirdsšķīstība dod cerību, un cerība ir skaista manta. Ir skaista un vēlama lieta sajust, ka var sagaidīt mieru, prieku un uzvaru nākotnē, neskatoties uz lielām bēdām, kas kā melni mākoņi apklāj mūsu skatu tagādņē.

Ja tik Pestīšanas kareivis patiesīgi Dievu mīl un dzīvo saskaņā ar Dieva gribu, tad neskatoties uz bēdām, kuņās viņš varētu nokļūt, viņu nekad neatstās iekšķīga pārliecība, ka Dievs par viņu gādās.

Bet kam ienaidis, dusmas, lepnums, mīlestība uz pasauli un citas grēcīgas lietas ir ap-

slēptas sirds dziļumos un kas to zina, kas apzinīgi nepilda savus pienākumus attiecībā uz ģimeni, sevi pašu, korpusu, vai nabaga grēciniekiem, — tādām tik pat maz cerības uz laimīgu nākotni, kā dažam labam grēciniekam, kas domā iekļūt debesīs pēc grēcīgas dzīves baudām. Cerēt viņš var gan, bet tā būs liekuļa cerība un bez pamata.

Bet ja Svētais Gars liecina ar mūsu garu, ka mūsu dzīve ir saskaņā ar iekšķīgas šķīstības prasībām, tad ar drosmi varam sagaidīt uzvaru par katru ienaidnieku, atbrīvošanu no bēdām un beigu beigās saņemt slavu un godu, nemirstību un mūžīgo dzīvošanu.

Vai viss tas jūs nesajūsmina, biedri?

Šeit es atkārtot šu svētīgos dvēseles piedzīvojumus. Es domāju, ka viņi ir ļoti jauki.

1. Svēta dzīve nāk no svētas sirds. Ja avots ir tīrs, tad arī straume, t. i. ikdienas dzīve un darbi būs tīri.

2. Dieva miers, kas ir pāri par visu saprašānu, vienmēr izplūst no iekšķīgā svētuma.

Ļauni cilvēki ir kā nemierīga jūņa, kuņas vilņi nemitīgi izsviež dubļus un netīrumus. Bez šaubām, katrs ļaunums dvēselē atnes tai nemieru. Pats Dievs ir savienojis šķīstību ar mieru.

3. Šeit ir Dieva klātbūtne un mājošana sirdī kā svētas mīlestības liesma, kas ir svētuma spēks un gars.

Tā ir kristība ar uguni, ar ko tiek sadedzināts ienaidis un dusmas, patmīlība un ietiepība, ar ko tiek šķīstīti visi mūsu motīvi un iegribas.

4. No šķīstas sirds izriet derīga dzīve un svētais piemērs citiem, kas liecina par Dievu un svētumu ne tikai, kamēr mēs dzīvojam, bet turpinās iespaidot pasauli ilgi pēc tam, kad būsim aizgājuši saņemt savu algu debesīs.

5. Šeit ir gaišā nākotnes cerība un slavas kronis mūžībā.

Biedri, viss atkarīgs no tam, vai jums ir šķīsta sirds. Minētās bagātības ir tikai dažas no tām, kas iztek no šā šķīstības un spēka avota. Vai šī manta jums ir? Ja ir, tad allelujā! Ja nav, tad zemojies un meklē to šeit un tagad.

Mīlestībā Jūsu William's Booth's.

VI

Šķīstības iegūšanas iespēja.

Tāpēc arī Jēzus, lai caur savām paša asinīm ļaudis svētītu, ir cietis ārā priekš vārtiem. Ebr. 13, 12.

Mīlie biedri!

Es ļoti labi varu iedomāties, ka daži no jums, maniem kareivjiem, kas lasījuši, ko esmu rakstījis par sirdsšķīstību, jautās: „Vai gan man ir iespējams iegūt šo mantu?”

Es zinu gan, ka daudz ļaužu ārpus mūsu rin-

dām atklāti māca, ka šķīstas sirds iegūšana nav iespējama. Viņi sludina, ka neviens cilvēks nevar dzīvot šinī pasaulē bez grēka. Viņi saka, ka cīņa mums katrā ziņā jāzaudē, vai vislabākā gadījumā mums līdz pašai nāvei jāgrēko un jānožēlo grēks, neskatoties uz to, ka ienīstam to un nožēlojam, ko esam darijuši, neskatoties uz to, ka lūdzam pēc atbrīvošanas, un ka ticībā sagaidām uzvaru caur Jēzu Kristu.

Attiecībā uz šo pretrunu es apgalvoju kopā ar apustuli Jāni, ka Dievs ne tikai ir spējīgs un labvēlīgs mums piedot mūsu grēkus (kam ikkatrs, kas Bībeli pazīst, piekritīs), bet viņš arī arīdza un ir labvēlīgs un spējīgs mūs šķīstīt no visas netaisnības.

Pirms turpinu, atļaujiet man iepriekš jums kaut ko izskaidrot; mums savstarpīgi jāsaprotas. Un kas tas ir, ko gribu izskaidrot? Tas ir, es gribu sacīt jums svarīgu Bībeles vēsti, ka Dievs var jūs pasargāt, lai negrēkotu.

Varbūt dažs labs jautās: „Kas tas ir grēks?” Uz to atbildēšu ar Jēzus mācekļa Jāņa vienkāršiem vārdiem, ko ikkatrs var saprast: viņš izskaidro savā grāmatā, ka „visa netaisnība ir grēks”. Ja cilvēks atzīst, ka tas, ko viņš dara, ir ļauns, vai apzinīgi pieslejas citu cilvēku ļaunām domām, tieksmēm un sliktiem darbiem, — tas grēko.

Pamatojoties uz Bībeles autoritāti, es saku, ka Jēzus Kristus, mūsu Pestītājs, ir spējīgs mūs

pasargāt no visa ļaunuma. Viņam deva vārdu Jēzus, t. i. Pestītājs, „jo Viņš atpestis savu tautu no grēkiem.“

Agrāk rakstītās vēstulēs esmu jau atkārtojis, ka jūs varat gan būt padoti kārdināšanām un kļūdām, varat zaudēt dūšu, ciest miesas sāpes, justies bezizejas stāvokli, sirds var būt jums smaga, pasaule var būt pret jums, tumši mākoņi pār jums, nākotne var izskatīties draudoša, vēl vairāk: jūs varat justies Dieva un cilvēku atstāti, kā to Jēzus pie krusta piedzīvojis, — un tomēr, neskatoties uz visu to un tam līdzīgām lietām, jūs varat būt pasargāti no grēka.

Es apgalvoju, mana mīļā Kunga vārdā, ka jums ir dota iespēja iegūt un paturēt šķīstu sirdi.

Daudzi no jums tam tic un ir par to tik pat dziļi pārliecināti, kā es pats, bet dažiem var būt vēl šaubas. Mēģināšu arī viņiem šo lietu izskaidrot.

1. Vispirms jūs nedrīkstat šaubīties par to, ka Dievs ir spējīgs atbrīvot no grēka un brīvības stāvoklī pasargāt.

Bez šaubām, Dievs var to darīt, jo Viņš ir jūsu radījis, izpircis pie krusta, jums piedēvis grēka parādu, ierakstījis jūsu vārdu debesīs. Dievs, kas jūs uzmodinās no miroņiem un pārceļs debesīs, var arī bez kādām šaubām pasargāt jūs to īso laiku, kas jums jādzīvo šīnī pasaulē, no

Viņa pavēļu pārkāpumiem un Svēta Gara apbēdināšanas. Esmu drošs, ka Viņš var gan.

Varbūt jūsu apstākļi un dvēseles un miesas īpatnības stājas preti šim darbam jūsu dvēselē. Varbūt ģimenes dzīve vai veikala darīšanas nav saskaņā ar svētās dzīves prasībām: atkal un atkal esat mēģinājuši un cietuši neveiksmi. Jūs esat šaubu un baiļu pārņemti līdz pat izmisumam un nekas cits jums nevar līdzēt, kā lielā pestīšana. Dievs darīs, es esmu pilnīgi pārliecināts.

Dievs ir jūs jau glābis no daudz grēkiem. Ir jau uzvarētas ļaunās parašas un kaislības, kas pār jums valdīja. Daudz kaislibu un parašu pavisam iznīcinātas. Kāpēc tad jūs domājat, ka šī jūsu lūgšana nebūs uzklusīta:

„Kungs, radi mani no jauna, lai es būtu šķīsts un nevainīgs. Dod man savu lielo pestīšanu un pilnīgi atjauno mani!“

Kāpēc gan Viņš jūs nevarētu pilnīgi atjaunot? Viņš spējīgs eņģeļus pasargāt no grēkošanas. Eņģeļi paši to darīt nespēj. Visuvarenā Dieva roka viņus pasarga no krišanas.

Debesīs Dievs būs spējīgs jūs pasargāt no grēkošanas, un paldies Dievam, ka Viņš jau šeit var to darīt.

Jūs ticat, ka Viņš ir spējīgs jūs glābt. Dziediet, dziediet, dziediet:

Tu savu darbu pabeidzi,
Pats manā sirdī ienāci,
Ka grēkot vairāk nespēju.

Es stipri sevi turēšu
Šo drošo, skaidro apziņu:
Ar Tevi visu iespēju.

2. Un tad, biedri, ja Dievs ir spējīgs jūs šķīstīt un tīrus pasargāt, tad jau arī nevar būt nekādu šaubu par to, ka Viņš labprāt to dara.

Tas nu jums ir skaidrs, un tomēr, šo lietu var vēl labāk apgaismot. — Ir liela nozīme tam, lai jūs ne tikai saprastu ar galvu, bet arī izjustu ar sirdi, ka Jēzus Kristus ne tikai spējīgs jūs glābt, bet arī labprāt to dara, un ka Viņš gaida un ilgojas šinī pašā acumirkli, kamēr lasat šo, izņemt no jūsu sirdīm visas ļaunās lietas, kas maitā jūsu dzīvi, lai tās nēkad vairs jūs neievainotu un nemocītu.

a) Dieva griba padarīt jūs svētus ir pilnīgi saskaņā ar Dieva dabu.

Visas būtnes darbojas saskaņā ar savu dabu. Katru dienu jūs varat to redzēt dzīvē: ļauni cilvēki piekrit ļaunumam, kas atrodas citos cilvēkos. Labiem cilvēkiem patiek labums citos. Dievs ir svēts. Atkal un atkal Viņš mums to saka. Būdam svēts, Dievs ienīst ļaunumu cilvēkos, un Viņa sirds vislielākais gandarījums ir tos padarīt svētus un šķīstus.

Esmu pārliecināts, ka Dievu nekas vairāk neiepriecina, kā izņemt no jūsu sirds un dzīves

visu to, kas ir nešķīsts. Vai atļausit Viņam to darīt?

b) Dievs saka Bībelē ar vienkāršiem vardiem, ka Viņš grib mūs svētus padarīt.

Ieklausaities dažos Viņa vārdos: „Apvelciet to jauno cilvēku“, Viņš saka: „kas pēc Dieva ir radīts taisnībā un svētumā. Tāpēc esiet pilnīgi, kā jūsu Debesu Tēvs ir pilnīgs. Dievs nav aicinājis jūs uz nešķīstību, bet lai jūs taptu svēti. Tas ir Dieva prāts, proti, lai jūs taptu svēti“.

3. Jēzus Kristus nācis šinī pasaulē, dzīvojis, cietis un miris lai jūs taptu svēti.

Tas ir Viņa dzīves, nāves un augšāmcelšanās galvenais mērķis. „Tādēļ Dieva Dēls atspīdējis, lai Viņš velna darbus ārdītu“. Pāvils saka, ka Jēzus atdeva sevi draudzei, t. i. es un tu, lai tā Viņa priekšā kļūtu svēta un šķīsta, kam nebūtu nekāda traipa, nedz grumbas, bet lai tā būtu svēta un nevainīga.

4. Dieva mīlestība uz saviem bērniem redzama iekš tā, ka Viņš grib tos glābt no viņu grēkiem. Mīlie biedri, Dievs mīl jūs, savus bērnus, vairāk kā kāds skopulis savu zeltu, vai māte savu bērnu, vai tēvs savu dēlu, vai līgavainis savu līgavu; ja liktu arī kopā visu radījumu mīlestību,

tomēr tā neatsvērtu Dieva milestību uz saviem bērniem.

Zinādams, ka grēks ir jūsu lielais lāsts, Dievs, saprotams, ilgojas no tā jūs atbrīvot.

5. Dieva apsoliņums dot jums šķīstu sirdi balstās uz noteikumu, lai jūs meklētu sirdsšķīstību.

„Tāpēc izeita no viņu vidus un atšķiraties un neaiztieciēt neko, kas ir nešķīsts; tad Es jūs gribu pieņemt, un Es būšu jūsu tēvs un jūs būsit mani dēli un meitas,“ to saka Kungs, Visuvaldītājs.

6. Es esmu pilnīgi pārliecināts, ka Dievs jums labprāt dos šķīstu sirdi, tāpēc ka Viņš šķīstu sirdi ir devis saviem kalpiem vecos laikos, un mūsu dienās daudz no jūsu biedriem to ir saņēmuši. Viņš neuzlūko cilvēka vaigu, un tikpat labprāt nomazgās kā jūsu, tā katra cita Ādama bērna, iekšķīgu ļaunumu avotā, kas ir atvērts pret grēkiem un pret nešķīstību. Kā Viņš priecātos, ja jūs tagad tūlīt iekāptu svētīgajā straumē.

„Vai tu negribi, vai tu negribi,

Vai tu negribi tagad mazgāties un būt tīrs?“

7. Būdami svēts vīrietis, vai svēta sieviete, jūs būsit noderīgāki kaņam un spēcīgāk varēsiet izplatīt Kristus vārda slavu, nekā būdami nepilnīgi atpestītā stāvoklī.

Pasaulē svēti cilvēki nepieciešami, un es

esm upārliecināts, ka Pestišanas armijai tādi ļoti nepieciešami.

8. Tagad šinī brīdī, kamēr ar jums runāju, vai jūs nesajūtat, ka Svētais Gars grib, lai jūs būtu šķīsti, un ka Viņš gaida izdevību jums dot šo šķīstības svētību.

Es rakstu jums dziļām rūpēm piepildītu sirdi par jūsu tapšanu par svētiem. Vai tad jūs paši arī neiesāksit par to rūpēties? Es ticu, ka tā būs. Tad nevilcinies ilgāk, jo Viņš ir gatavs. Vai svētas ilgas nepārņem tavu sirdi? Zemojies Dieva priekšā un lūdz: „Ak kaut uguns no debesīm kristu un iznīcinātu visus manus grēkus. Nāc, Svētais Gars, Tevi es lūdzu, nāc, Svētā uguns, nāc! Nāc manā sirdī, apgaismo un izglīto manu dvēseli, iedves manī Savu dzīvību un padari mani pilnīgi šķīstu!”

Mīlestībā Jūsu William's Booth's.

VII.

Sirdsšķīstība, Dieva dāvana.

Bet mēs šo mantu turam mālu traukos, lai lielu lielais spēks būtu no Dieva un ne no mums. 2. Kor. 4, 7.

Mīļie biedri!

Tagad runāšu par vienu mūsu temata vis-svarīgāko nodaļu: Kā lai iegūst šķīstu sirdi? Man šķiet, kāds no jums vaicās: „Tas viss ir ļoti labi, protams, tā ir dārga manta, vēlams

lieta ; kā es gan gribētu to iegūt, bet kā lai es to daru ?

Jautājuma atrisināšanai, man liekas, būs izdevīgi skatīties atpakaļ, pārdomājot to, kas jau teikts sakarā ar šo vērtīgo ieguvumu. Vispirms jūs atceraties, es mēģināju noskaidrot svēttapšanas jēdzienu. Es jūs lūdzu to neuzlūkot kā bezgalīgu svētlaimību, kur cilvēkam ir pastāvīgs allēlujā gara stāvoklis. Tad es jūs biedināju to nenoraut par zemu, nostādot to it kā blakus grēkošanai. Tad es jums norādīju uz šīs svētības lielo vērtību kā miera, derīguma un pastāvīgas Dieva labvēlības nesēju. Es turpinu, apgalvojot, ka šīs svētības iegūšana ir iespējama, un ka Dievs var šķīstīt no visām miesas un gara nešķīstībām un dot jums spēku visu mūžu būt pilnīgiem Viņa priekšā, — neatkarīgi no tam, vai esat bagāti, vai nabagi, jauni, vai veci, precēti, vai neprecēti.

Tagad es došu atbildi uz daudzo cilvēku sirdssaucienu: „Kā lai es iegūstu šo dārgo pērli?“

Tu jautā: „Ko lai es daru, lai būtu šķīsts?“ un atbilde ir, ka droši vien tev kaut kas jādara, un tieši tev pašam, personīgi. Būs jātur gara acu priekšā tās divas varas, vai divi spēki, kam jāsavienojas, lai varētu panākt cilvēka sirds šķīstīšanu, lai tu varētu saprast, kas tev pašam personīgi šinī lietā jādara.

Pirmā vietā stāv dievišķā vara, t. i. pats Dievs. Otrā vietā ir cilvēka vara, tas esi tu pats.

Šinī lietā Dievs un cilvēks ir līdzdalībnieki. Tas jau pavisam nav nekas jauns, tas pats atkārtojas mūsu ikdienišķā dzīvē. Tu izlieto savas Dieva dotās dabīgās dāvanas, lai tirgotos vai apstrādātu zemi, un kā sava darba atalgojumu tu saņem barību un apģērbu. Gluži tas pats notika tev atgriežoties: tu nožēloji grēkus un ticēji, un Dievs glāba tavu dvēseli. Tas pats notiks arī tev svētam topot: pats Dievs padarīs tavas sirds šķīstīšanas lielo darbu, Viņš pats arī to uzturēs šķīstu; tomēr tev pašam būs jāizpilda daži noteikumi, lai Dievs varētu Savu nodomu izdarīt.

Tikai Dievs var atpestīt. Šo patiesību ieliec dziļi savā sirdī. Savu šķīsto sirdi tu saņemsi no paša Dieva rokas. Kad Jonass pilnīgi saprata, ka pestīšana ir no Kunga un uz to paļāvās, tad viņa atbrīvošana bija tuvu; mēs lasām, ka Dievs nekavējoties runāja uz zivi, un tā Jonasu izvēma krastā.

Tikai pats Dievs var izņemt no sirds sliktu gara stāvokli, lepnumu, dusmas, atriebību, mīlestību uz pasauli un visas citas sliktas lietas, kas tur ir ieviesušās, un pats Dievs tavu sirdi var piepildīt ar svētū mīlestību un mieru. Uz Dievu tev jāpaceļ skats, pie Dieva tev jāiet. Svētais Gars to dara; Viņš ir uguns, kas šķīstī, Viņš ir liesma, kas tīra. Tikai Viņš var tevi apslacināt ar ūdeni, kas nomazgā netīrumus un noņem grēkus. Tikai Svētais Gars var tevi padarīt

šķīstu un šķīstībā uzturēt. Kāda laime, ka tev ir Dievs, kas ir ne tikai spējīgs tevi glābt, bet kas ilgojas arī to darīt.

Tomēr, kā es jau sacīju, visam tam vēl pievienojas kaut kas, kas jums pašiem jā dara un, galvenais, kas jums jā dara, ir vingrināties ticībā. Kad apustuļi pulcējās Jeruzalemē konferencē, viņi atzina, ka pats Dievs šķīstī sirdi, ja cilvēks tic. Tas ir: kad dvēsele nāk pie Dieva, apņemas darīt Dieva svēto prātu un tic, ka Jēzus Kristus dēļ Dievs šķīstī dvēseli no visiem grēkiem, tai pašā mirklī Gars dod atbildi ticībai, un šķīstīšanas darbs dvēselē ir panākts.

No sacītā būs skaidrs, ka:

1. Dvēseles šķīstīšana nav panākta ar kādu cilvēkam piemītošu spēku.

Neviens, ne priesteris, ne Pestīšanas armijas virsnieks nevar ar savu spēku šķīstīt tavu sirdi. Mēs varam gan viens otram palīdzēt ar mūsu priekšzīmi, ar liecībām, mācībām un padomiem. Nav gan neviena pilnīgi Dievam nodota kareivja, kas Dievam uzticas un, būdams pilnīgi atbrīvots no grēka, nekavējoties nesāņemtu arī spēku svētīt un glābt vairāk kā jebkad tos, ar ko viņš satiekas, — bet nevienam nav varas sasniegt cita cilvēka sirdi un to šķīstīt no visa ļaunuma, kas tur atrodas: to var panākt vienīgi pats Jēzus Kristus. Viņš šinī acumirklī var aizkart tevi ar savu mīlestības pilno, naglām caur-

urbto roku un sacīt: „Es gribu, lai tu esi šķīsts“ — un tas tā notiks. Tu nekad nesaņemsi šķīstu sirdi no citiem cilvēkiem; šo mantu tu saņemsi tikai no Dieva ticībā.

2. Šķīstību sirdī nepanāk ar kaut kādām ceremonijām, sapulcēm, iešanu pie žēlastības sola, ar dziesmām, ko dzied, vai dzird, vai ar kautko tam līdzīgu, — šķīstīšana notiek vienīgi, Dieva garam darbojoties sirdī.

Viss tas, ko nupat minēju, var gan brīnišķīgi mums palīdzēt. Kāds brīnišķīgs iespaids iziet no dvēseles uz dvēseli, kad biedri, ceļos nometušies, savieno rokas un sirdis, lai meklētu Dieva žēlastību sirds šķīstīšanas dēļ. Bet bez ticības visas tādas sanāksmes būs drīzāk par lāstu nekā par svētību, jo tikai vienkārši ticot Dievam var saņemt spēku un sirdsšķīstību.

3. Sirdsšķīstība nav atrodama ar zināšanu.

Pareizi jau ir, ka kaut kas jums jāzina par šo mantu, ko gribat iegūt. Piemēram, jāzina kas sirdsšķīstība ir; jāzina, ka ikkatrs šo šķīstību var iegūt; jāzina, ka Dievs jums to dod, ja tikai ticībā uz Viņu paļaujaties. Tomēr, jūs varat zināt visu to un pat tūkstošreiz vairāk un tomēr šķīstībai nenākt ne soli tuvāk. Izraela bērni zināja, ka Kanaanas zeme atrodas tuvumā, viņus Jordanas; viņi par to bija pilnīgi pārlie-

cināti; viņi pat skaidri varēja saredzēt ilgi meklētās zemes pakalnus un ielejas, bet zeme viņiem nepiederēja, un viņi nomira, iekāms varēja tur atpūtināt savas nogurušās kājas.

Cik daudz no maniem mīļiem kareivjiem mīl lasīt, klausīties, runāt par svētumu. Šis priekšmets nekad nenogurdina viņus. Viņi zina par to itin visu, bet trūkst vienīgi ticības, ar ko sirdsšķīstība paliktu viņiem par īpašumu.

4. Sirdsšķīstība nenāk, nožēlojot grēku. Daži cilvēki mūžīgi sēro par saviem grēkiem un par savu nenosvētību. Ak, kā viņi ienīst savu dvēseles aukstumu un savu lepnumu, pasaulīgumu, sliktu gara stāvokli un visus citus ļaunumus, kas viņiem piemīt un viņus moca. Ak, kā viņi kaunas par savu vājo mīlestību uz Kristu, par savu vienaldzību Dieva valstības lietās un par savu remdenību dvēseles glābšanas darbā. Nemitīgi viņi atsakās no saviem ļaunajiem ceļiem un nemitīgi viņi apsolās laboties. Bet nožēlošana un atteikšanās no grēka nepalīdz viņiem, tāpēc ka viņi nespej noteiktu ticības soli, kas viņus atbrīvotu no tā ļaunuma, ko viņi nožēlo.

5. Dieva valstības darbs, kā tāds, jums, biedri, sirdsšķīstību nedos. Ļaī izpildītu Dieva prātu, ir nepieciešams spēks, ar labu gribu nepietiek. Apustulis saka, ka sirdsšķīstība nāk ticot. Ticībā dvēsele ceļas pāri par vēlēšanos un zināšanu, nožēlo-

šanu, nodošanos Dieva valstības darbam un saka: „Šī svētība pieder man.“ Tas ir pestīšanas trepju pēdējais solis. Varbūt jums būs jāspeļ visi šie minētie soļi, vai tikai daži no tiem, bet šis pēdējais solis jums katrā ziņā jāspeļ, citādi jūs nevarat ieiet svētuma templī. Varbūt jūs sacīsit: „Es gribu būt svēts, es nožēloju grēkus; es visu atdodu Dievam.“ Labi, pat ļoti labi, bet vai tad jūs arī nevarat, vai jūs negribat spert šo pēdējo soli un sacīt: „Es ticu, ka Viņš mani tagad šķīstī.“

Mīlestībā William's Booth's.

VIII.

Sirdsšķīstība ticot.

Ka Kristus caur ticību mājō jūsu sirdīs un jūs mīlestībā iesakņojaties un iegrun-tējaties,

Ka spējat saņemt līdz ar visiem svētiem, kāds tās platums un gaņums, dziļums un augstums,

Un atzīt Kristus mīlestību, kas ir daudz augstāka, nekā visa saprašana, ka topat piepildīti ar visu Dieva pilnību.

Evez. 3, 17—19.

Mīļie biedri!

Jūs atminēsities, ka savu pēdējo vēstuli no-beidzu ar ļoti interesanta priekšmeta nodaļu: es rakstiju par šķīstītājas ticības darbību. Šo jau-tājumu es jau esmu skāris, bet sajūtu, ka man par to vēl kaut kas ir sakāms, tāpēc, ka tieši šeit mūsu mīļie ļaudis krit un nedabū šķīstas

sirds svētību. Viņi pienāk tuvu pie pilnīgas atbrīvošanas durvīm; viņi ieskatās svētuma templī, viņi ilgojas tur būt, bet kavējas un nespeļ zināmo, nepieciešamo soli, kas vienīgi viņus var ievest svētuma templī.

Viņi nevar ticēt, vai vienkārši netic, vai negrib ticēt, ka ticot nāk šķīstība un aiziet projām, vai aiziet atpakaļ agrākā stāvoklī un turpina grēkot un grēkus nožēlot kā līdz šim. Tomēr es esmu vairāk kā pārliecināts, ka tas notiek nezināšanas un aplamu jēdzienu dēļ un tādēļ es ļoti vēlos tuvāk paskaidrot to brīnišķīgo ticību, ar ko dvēsele iegūst pilnīgu pestīšanu.

Lai to panāktu, man jāatkārto jau agrāk teiktais, bet tam tā jābūt. Es ar mieru atkārtot tūkstošreiz ar nolūku, lai mani saprot, nekā atstāt jūs tumsībā par to, ko es domāju.

1. Ticība, kas dod šķīstību, ir tāda ticība, ar ko cilvēks skaidri saprot sirdsšķīstības vērtību un saprot, ar kādiem līdzekļiem to var iegūt. Šī saprašana var būt ļoti nepilnīga, bet pietiekoša, lai saprastu meklētās šķīstības dabu. Šī ticība rāda, ka sirdsšķīstība nav tikai pārejošs jūtu saviļņojums, vai atbrīvošanās no kārdinājumiem. Ar šo ticību saprot, ka šķīstība arī nav nemitīgs svētlaimības stāvoklis, bet ka tas ir tāds svētuma stāvoklis, kuŗā atrodoties, Dieva kalps neapbē-

dina Svēto Garu, izpilda savus pienākumus un mīl Dievu ar visām savas dvēseles spējām.

Ticībā, kas šķīstī sirdi, cilvēks ierauga šo svētību kā savas dzīves mērķi, un viņš izsaucas: „Man jāiegūst šķīstā sirds, Dieva prāts ir, lai man tāda būtu; Kristus pie krusta mirdams man visu sagatavojis. Ak Dievs, dod man šķīstu sirdi!“ Vai jums ir tāda ticība, biedri? Vai jūs saprotat, kas sirdsšķīstība ir? Tādā gadījumā jūs esiet daudz, ko ieguvuši. Turpinait ticēt, līdz Dievs jums dos šo mantu.

2. Ticībā, kas šķīstī sirdi, dvēsele ilgojas pēc šīs mantas. Redzot kādu dārgu lietu, ko iegūt liekas iespējami, jūs droši vien ilgosities to dabūt. Kad man stāsta par kādu namu vai zemes gabalu, kas noderētu Pestīšanas armijas darbam, tad, jo vairāk es par to domāju, jo ilgāk es uz to skatos, jo dedzīgāka top mana vēlēšanās to iegūt.

Ar tapšanu svētam ir tas pats, biedri. Ticot, ka tapt svētam ir jauka manta, un tā ir jauka manta, jūs par to domāsit, turēsiet acu priekšā, apskatīsiet to no visām pusēm, un, jo ilgāk un pamatīgāk jūs to darīsiet, jo dedzīgāk jūs pēc tās ilgosities.

Vai jūsu ticība jūs piespiež to darīt? Vai piespiež domāt? Ak Kungs, pavairo mūsu ticību! Ja tikai turpināsiet domāt, ka jums jātop

svētiem, jūs iesāksit ar istām un dziļām ilgām pēc tā ilgoties.

3. Ar ticību, kas šķīstī sirdi, dvēsele paņem sev šo svētību par īpašumu. Dvēsele saka: „Ja tikai šī svētība ir dabujama, lai tā ir mana“.

Kas Jēzus vārdam ticēt var,
 Tam itin viss ir iespējams;
 Es ticu tam un pieņemu,
 To vienmēr sirdī turēšu.
 Es zinu un es atzīstu —
 Ar Tevi visu iespēju!

Ticot cilvēks ne tikai apbrīno sirdsšķīstību, runā un lūdz par to, bet viņš to paņem sev par īpašumu. Cilvēks saka: „Tagad, Kungs es būšu šķīsts un es būšu brīvs no grēka; ja tikai tas ir iespējams, dod, lai tas notiek ar mani!“

Mums visiem sirds sāp, redzot, ka grēcnieki ap mums it kā rotaļājas ar pestīšanu. Viņi gudro apmēram tā: „Ak, cik jauki un labi, ka Jēzus Kristus laipni mums piedāvā pestīšanu. Pestīšana mums nepieciešama. Mēs nedrīkstam iet pazušanā, bet tieši tagad mēs negribam pestīšanu meklēt.“

Es baidos, ka taisni tāpat daudzi Pestīšanas kareivji rotaļājas ar tapšanu svētam. Viņi saka: „Man būtu gan jāiesāk dzīvot svētu dzīvi; es gribu būt svēts cilvēks; ak, Kungs, padari mani svētu, bet ne — tagad. Ticība, kas šķīstī sirdi, piespiež cilvēku meklēt svētumu tagad. Cil-

vēks apņemas to meklēt no visas sirds, līdz to atrod.

4. Ticība, kas šķīstī sirdi, piespiež cilvēku atteikties no visa tā, kas stāv ceļā tapt svētam. Cilvēks grib maksāt visu, ko viņam prasa. Parasti cilvēki ir ar mieru atdot dārgas lietas, lai iegūtu kaut ko, kas viņu acīs ir vēl dārgāks. Tapāt tas ir ar tapšanu svētam; tikko cilvēks ieraudzīs ticības vērtību un ticēs, viņš labprāt noliks pie malas visu, kas viņu kavēs to iegūt.

Ak, mani biedri, vai jus tik tālu jau esat tikuši? Vai jūsu ticība jūs piespiež vertēt sirdsšķīstību, par ko tik daudz jau esam runājuši?

Ja tas tā nav, tad gan jūsu ticība nav tā ticība, kas sirdi šķīstu dara.

Tu savu darbu pabeidzi.

Pats manā sirdī ienāci,
Ka grēkot vairāk nespēju.

Es stipri sevi turēšu

Šo drošo, skaidro apziņu:

Ar Tevi visu iespēju.

5. Ar šķīstu sirdi ticot, cilvēks atdod sevi un visu, kas viņam ir, lai kalpotu Pestītājam. Biedri, vai jus arī šo pakāpi jau esat sasnieguši? Es baidos, ka daži gan nonāk līdz šim, nupat minētam punktam, un tad viņiem paliek bail. Viņi atkāpjas no pilnīgas nodošanās un atstāj svēto cīņu. Viņi gudro tā: Ja es pilnīgi atdošos

Dieva rokā, lai viņš dara ar manim, kas Viņam patīk, kas zina, kurp tad Viņš mani sūtīs, un ko gan liks man darīt? Piemēram, daži no maniem kareivjiem baidās, ka Dievs no viņiem prasīs, lai valkā Pestīšanas armijas uniformu, lai runā ar saviem tuviniekiem vai svešiem cilvēkiem par viņu dvēseles stāvokli; varbūt būs jāpaliek par virsniekiem; varbūt būs jādara kaut kas cits, no kā baidās nesvēta sirds. Viņi apstājas, un vairs neturpina meklēt šķīstu sirdi. Ar šķīstu sirdi ticot cilvēks atrod, ka Jēzus ir visskaistākais un ka Viņam kalpot ir visjaukākais, ko cilvēks sev var vēlēties, un ka dalīties ar Jēzu darbā, glābt un svētīt cilvēkus ir godības pilna priekšrocība, — un dvēsele steigšus nokrīt pie Meistara kājām, būdama gatava izpildīt Viņa pavēles, tā kā Jēzus to atzīs par vislabāko, un atdot sevi bez kavēšanās, atzīstot paša spējas par vienīgo ierobēžojumu.

6. Bet ticība, kas šķīstī sirdi, iet vēl tālāk; ar to cilvēks saprot, ka tāpšana svētam pirktā ar Jēzus Kristus upuri un ir apsoltā mūžīgā Dieva vārdā. Vai neredzat, biedri, ka šī manta, kas ir augstāka par citām mantām, pieder jums, un ka pats Dievs, kas to jums apsoltījis un sagatavojis, ir visai gribējis jums to dot.

Ticot cilvēks dzirdēs tādus Dieva vārdus: „Es gribu jūs šķīstīt no jūsu nešķīstības un no

IX.

Liecnieki.

Bet jūs dabūsit spēku, kad Svētais Gars pār jums būs nācis un būsit mani liecinieki kā Jeruzalemē, tā arī visā Jūdu zemē un Zamarijā un līdz pat pasaules galam.

Ap. darb. 1, 8.

Mīlie biedri!

Vai mans temats ir nogurdinājis jūs? Es ceru, ka ne. No mazām dienām domas par tapšanu svētam man ir sagādājušas lielu sajūsmu. Vislielākā no manas dzīves priekšrocībām ir bijusi lūgt, dzirdēt, ticēt un liecināt par dārgām asinīm, kas šķīstī no grēkiem, piepilda ar mīlestību un pasarga no krišanas. Šodien mana sajūsma ir tikpat spīrgta, kā vēl nekad. Es ticu, ka jūs sajūtat tāpat.

Kāda veca svēta dzejnieka vārdi iejūsmina mani katreiz, kad tos atminos. Viņš saka: „Kristus ciešanas es iegriezīšu katrā birzs kokā, lai ikkatrs ievainots un noliecies koks liecina ar šo zīmi, ka Kristus miris manis dēļ. Un cilvēki, lasot šos uzrakstus birzī, brīnīsies par to, ka Debess nonāca, asinis izlēja, lai iegūtu mirstīga cilvēka mīlestību“.

Biedri, vai tā nav jauka doma? Vai tad mums, Pestīšanas armijas cilvēkiem, nav katrā izdevīgā brīdī dedzīgi jāsludina cilvēku bērniem gan ar lūpām, gan ar dzīvi, tas godības pilnais fakts, ka Jēzus Kristus nav miris tikai tapēc, lai

glābtu vīriešus un sievietes no atklāta asinsgrēka, bet ka Viņš ir miris arī tapēc, lai šķīstītu un atdalītu sev „atsevišķu tautu“, kas ir šķīsta iekšķīgi un ārīgi. Vai Viņš jūs jau ir varējis atbrīvot, biedri? Vai jūs kavē šaubas, šaubas par Viņa spēju panākt šo sirds šķīstīšanu? Es vērsu jūsu uzmanību uz dažiem lieciniekiem, kas personīgi apliecina sirds šķīstīšanas faktu savā dzīvē. Esmu drošs, ka viņu liecības jūs iespaidos.

Iesākšu ar Bībeles svētajiem. Klausait viņus. Mēs lasām iesākumā tā:

1. **Enoks staigāja ar Dievu 300 gadus.** Dievs pats liecina, ka Enoks dzīvojis Dievam patīkamā dzīvē. Kāda jauka liecība! Kas var šaubīties, ka Enokam bijusi šķīsta sirds?

2. **Savā laikmetā Noass bija labs un pilnīgs cilvēks.** Viņš dzīvoja saskaņā ar to garīgo gaismu, kas viņam bija, un viņš pazudināja pasauli un palika par taisnības mantinieku; tas ir svētums, iegūts ticībā.

3. **Pats Kungs liecina, ka Ijabs bijis pilnīgs un taisns vīrs.** Viņš bija pilnīgs mīlestībā, pilnīgs ticībā. Vistumšākā brīdī viņš bija spējīgs skatīties uz augšu un sacīt: „Jebšu Viņš mani nokaus, taču es uz Viņu gribu cerēt“. Viņš mīlēja Dievu ar visu sirdi un savu tuvāku kā sevi pašu. Viņam bija šķīsta sirds.

4. Mums ir ļoti zīmīga liecība par Ābrama ticību un paklausību. Tāpat kā mums arī Ābramam Dievs pavēlēja, lai viņš „staigā ar Dievu un ir pilnīgs! Visspilgtākā Ābrama paklausības apliecība mums ir viņa dēla Izaka upurēšana. Kas var šaubīties par to, ka Ābramam bija šķīsta sirds?

5. Esaijs bija svēts vīrs. Mēs lasām par Esaiju, kas templī atzinis savu nešķīstību, ka Dieva eņģelis aizskāris tā lūpas ar degošu altāra ogli; mēs lasām tālāk, ka eņģelis liecinājis par Esaija atbrīvošanu no ļaunuma un par viņa grēka izdedzināšanu. Pēc tam Esaijs piecēlies un kļuvis Dievam par vēstnesi. Viņam bija šķīsta sirds.

6. Mums stāsta, ka Cakarijs un viņa sieva Elīzabete abi bijuši taisni Dieva priekšā. Viņi nevainīgi dzīvoja pēc Dieva likumiem. No ienaidnieka rokām atbrīvoti viņi bez bailēm kalpoja Dievam, būdami svēti un taisni, visu savu mūžu.

7. Apustulis Jānis apliecina, ka viņš kļuvis pilnīgs mīlestībā. „Dievs ir mīlestība“, viņš saka: „kas paliek mīlestībā, tas paliek Dievā, un Dievs viņā“. Mūsu mīlestība ir pilnīga, tapēc ka „mums ir drošība tiesas dienā, jo kā Viņš ir, tāpat arī mēs esam šinī pasaulē“.

8. Apustulis Pāvils uzaicina savus biedrus apliecināt, ka viņa, t. i. Pāvila, dzīve ir svēta dzīve. „Jūs esat liecinieki“, viņš raksta tesaloniķiešiem, „ka mēs pie jums esam bijuši svēti, taisni un nenoziedzīgi“.

Uzklausīsimies arī dažus mūsu dienu lieciniekus, kas pieder pie viscēlākiem cilvēkiem, kas kādreiz ir dzīvojuši virs zemes. Es iesāksu ar mācītāju John'u Fletcher'u. Viņš liecina: „Es gribu Viņu apliecināt visas pasaules priekšā, un es apliecinu Svētās Trīsvienības priekšā, ka esmu miris grēkam; es apliecinu, ka Kristus ir mans pravietis un ķēniņš, un ka Viņš ir svētums manī, un ka Viņš ir man viss“.

Vēl viens liecinieks: „Piepeši sajutu roku uz savas galvas, ne vāju, bet spēcīgu roku, ne dusmās uzliktu, bet tas bija it kā mīlestības glāsts. Man cauri izgāja svēta, karsta straume. Dieva mīlestības viļņi mani aprija. Dieva mīlestības viļņi gāja pār mani“.

Uzklausait vēl vienu baznīcas vīru, ko es ļoti cienīju. Viņš stāsta: „Mana dvēsele bija brīnišķīgas mīlestības un slavas piepildīta. Tas notika 26 gadus atpakaļ, un iegūtā brīvībā esmu staigājis visu šo laiku. Slava Dievam! Ar Viņa spēku pasargāts, ticībā es stāvu“.

Manā priekšā ir vesels liecinieku pulks. Tikai vienai liecībai man vēl ir vieta. Šeit viņa ir:

„Agra pavasaŗa jaukā dienā es biju laukā viens pats. Skaidra debess, saule, putnu dziesmas un dabas atdzimšana — viss manas sirds pārdzīvojuma simbols. Jauka diena iekšķīgi un ārīgi. To dienu es nekad neaizmirsīšu. Laimīgāku dienu es nepiedzīvošu, kamēr staigāšu pa paradīzes laukumiem. Man likās, kā kāds man jautā: „Ko tu labprāt gribētu?“ Es atbildēju: „Es gribu iegūt uzvaru par grēku.“ — „Vai tās tev nav? — „Ir gan“, bija mana atbilde. „Kas tad tev ir vajadzīgs?“ — „Man ir nepieciešams spēks izpildīt man atklāto Dieva gribu“. — „Vai tu pēc Dieva prāta dari?“ — „Daru gan, slava Dievam!“ bija mana atbilde. „Labi, bet vai tad tu sirdsšķīstību neesi saņēmis, ko sev izlūdzies?“ — Un es nekad vairs nešaubījos, ka svētīšanas darbs manī ir padarīts“.

Biedri, es esmu jūs pārliecinājis, ka nav jums uzspiesta fatāla nepieciešamība grēkot, ne vārdos, domās, ne darbos. Es esmu jums pasludinājis jūsu Dieva nemainīgo uzticību un varu; un nu, ko jūs darīsiet? Jūsu Kungs gaida, lai ievestu jūs pilnīgas šķīstības un mīlestības zemē. Es esmu izskaidrojis, kas jums jā dara. Atkal es jūs lūdzu: celieties un ieņemiet šo labo zemi pēc Dieva pavēles ar ticību. Darait to tagad, un ja tas jums neizdotos, tad ar izturību mēģinait un atkal mēģinait!

Mīlestībā Jūsu W. B.

X.

Kā var paturēt šķīstu sirdi.

Svētīgs ir tas vīrs, kas kārdināšanā pastāv, jo pārbaudīts viņš dabūs dzīvības kroni, ko Kungs ir solījis tiem, kas Viņu mīlo. Jēk. 1, 12.

Mani mīļie biedri!

Pēc visām tām pūlēm, ko ziedoju, lai parādītu šķīstas sirds nepieciešamību dzīvē, un lai pārlicinātu jūs to sev iegūt, man liekas, ka daži padomi attiecībā uz vislabākām metodēm, kā pasargāt iegūto pārdzīvojumu tapt svētam, varētu būt noderīgs.

Ir daudz tādu cilvēku, kas bez kādām pret-runām atrod šķīstas sirds svēto mantu, izbauda drošības sajūtu un prieku, ko šķīstība dod, bet pēc īsa laika to atkal zaudē. Viņi ieiet svētajā templī, bet, vai nu viena, vai otra iemesla dēļ, to atkal atstāj.

Asarām un lūgšanām viņi ir cīnījušies, lai sasniegtu svēto lielceļu un to sasnieguši, nogriezušies no tā uz kādu blakusceļu, kur palikuši par upuri agrāko laiku šaubām, bailēm un grēkiem. Cik ļoti žēl!

Viņi paši ir tie, kas cieš visvairāk; bet arī daudz citu cilvēku cieš viņu neuzticības dēļ.

Bet citu neveiksme nedrīkst laupīt drosmi jums, kas esat iesākuši staigāt svēto ceļu un nedrīkst jums palikt par attaisnojumu neturpināt svēto gaitu.

Vienīgais, kas jums jādara, biedri, ir jāņem neatļaut nevienam ienaidniekam nolaupīt jums jūsu ļoti dārgo pērlī, ko esat atraduši.

Lai to panāktu, mans pirmais padoms ir:

1. Meklējiet iegūt sevī dziļu pārliecību, ka jūsu sirdī šis lielais darbs ir padarīts. Neapmierināties ne ar ko citu, kā tikai ar to pārliecību, ka Dievs visā īstenībā jūsu dvēseli ir šķīstījis no grēka. Neatļaujieties atbalstīties tikai uz patīkamām jūtām, vai lolot cerību, ka nākotnē šinī lietā dabūsit lielāku gaismu. Turpināt cīnīties, lūgt un ticēt, kamēr jums pārliecība rodas, ka darbs jūsos ir pabeigts.

Bet jūs atkal vaicāsit: „Kā lai es zinu, ka Dievs manu dvēseli ir šķīstījis no grēka?” Mana atbilde būs: Kā tad jūs uzzinājat, ka Dievs jums grēku ir piedēvis? Kā jūsos radās apziņa par šo brīnišķo notikumu? — un droši vien jūsu pestīšana bija brīnišķīgs notikums jūsu dzīvē.

Esmu pārliecināts, ka pēc žēlastības dāvanas saņemšanas jūs atkal un atkal, pat tūkstošreiz, esat dziedājuši:

Tā diena jauka, brīnišķa,
Kad Jēzus mani aizskāra . . .

„Kā jūs ieguvāt pārliecību, ka esat glābti?” es jautāju, un jūs atbildējāt, ka Dievs šo pārliecību ielicis jūsu sirdī.

Nu labi, pārliecību, ka jūs kļuvuši svēti, jūs iegūsit līdzīgā veidā. Svētais Gars brīnišķīgā

kārtā ieliks jūsu dvēselē atziņu, ka lepnums un dusmas, skaudība un patmīlība ir izņemti no tās, un ka Dievs dvēseli ir piepildījis ar mieru un mīlestību.

Bez šaubām, šī jaukā pārlicība parādīsies cilvēku vidū dažādā veidā. Vienam otram tā būs kā „ticības dusēšana“, vai kā „kristības ar uguni“, vai kā „pilnīga mīlestība“, vai kā Kristus kronēšana par valdītāju dvēselē — valstībā, kur mājo taisnība, miers un prieks Svētajā Garā.

Bet kolīdz darbs tapt svētam būs padarīts un nobeigts, visiem būs kopīga pārlicība, ka asinis šķīstī, un ka sirds ir tīra. Neapmierināties ne ar ko citu un mazāku, bet kas attiecas uz tālāko garīgo attīstību, lai notiek Dieva prāts pie jums.

2. Apmierināti ar to, ka Dievs jūsu sirdi ir šķīstījis, apliecināit to kā notikušu faktu. Ja gribat paturēt šķīstas sirds svētību, tad tas jums ir jādara.

Daži no vissvētākiem cilvēkiem, kas pasaulē ir dzīvojuši, nepareizas pazemības vai citu motīvu dēļ ir tikuši aizkavēti apliecināt Dieva brīnišķīgo darbu sevi, un ar to apbēdinājuši Svēto Garu un zaudējuši šķīstas sirds svētību. Arī sātāns jūs tamlīdzīgi mēģinās kārdināt, lai jūs apslēptu savu gaismu zem pūra, bet jums jāturas pretī un droši jāliecina par pestīšanu, ko Dievs jums devis.

Atkal un atkal atzīstieties, un atkal un atkal atkārtojiet sev :

Slava, slava, Jēzus pestī!
 Slava, slava, Dieva Jērs!
 Svētās as'nis aizsniedz mani —
 Slava, slava, Dieva Jērs!

Stāstait to arī savam Pestītājam. Stāstait Viņam, paļaujieties uz Viņu un teiciet Viņu par to, ko Viņš jums labu ir darījis.

Stāstait to saviem biedriem katrā izdevīgā brīdī; stāstait to savas ģimenes locekļiem. Kad jūsu tuvinieki uzzinās to, ko Dievs jums darījis, tad tas brīnišķīgi palīdzēs ne tikai jums, bet arī viņiem ar to var nākt liela svētība.

Protams, jūs sargāsities no visa, kas var atstāt iespaidu, ka jūs lepojaties; dodiet Dievam visu godu, kuŗš jums devis visu, kas jums ir. Es esmu arī drošs, ka jūs neizturēsities tā, it kā jūs pazudinātu tos biedrus, kas vēl nav piedzi-vojuši šo lielo pestīšanu. Mīlestība būs jūsu vārdos un jūsu sirdī.

Bet jums ir jāaplicina, ka Dievs ir šķīstījis jūsu sirdi un ka ar Savu Garu Viņš jūs ir darījis spējīgus dzīvot katru dienu tā, lai jūs Viņu neapbēdinātu. Dažreiz, varbūt, tas būs krusts, bet šis krusts būs jums jāuzņemas, un to darot, jūs kļūsit saviem biedriem un draugiem par gaismu, spēku un prieku.

3. Lai paturētu šķīstas sirds svētību, jums jādzīvo tādā pašā pa-

zemības, paklausības un uzupurē. šanās garā, kādā bijāt pašā sākumā, kad saņēmāt šķīstu sirdi. Lai jūsu ikdienišķais pārdzīvojums būtu attēlots tādos vārdos:

„Es pilnīgi atdodos Tev, veido mani kā padevīgu mālu; uzspied man Savu zieģeli un dod, lai es Taviem vārdiem būtu paklausīgs, lai ar atklātu prātu un sirdi Tev kalpoju, un lai Tev par godu es dzīvoju un mirstu.”

4. Lai paturētu šķīstu sirdi, jāpaļaujas uz Dievu tāpat, kā to darījāt tanī brīdī, kad šo svētību saņēmāt.

Šķīstas sirds dāvanu nesaņēmāt ar jūtām, vai zināšanu, vai darbiem, arī neilgojoties pēc tās. Jūs ticējāt un tapāt glābti. Ja jūs būtu sacījuši, ka negribat, vai nevarat ticēt, ka Jēzus var šķīstīt sirdi arī bez kādām jūtām no jūsu puses, tādā gadījumā jūs šķīstu sirdi nebūtu saņēmuši. Jūs paļāvaties uz Dievu, un darbs bija padarīts. Tādā pat garā jums jāturpina. Būs tumši, grūti un vientuļīgi brīži. Tanīs brīžos jums būs jāizcina ticības cīņa, būs jāpaliek pirmajā ticībā par Jēzus asiņu šķīstītāju spēku, vienalga; vai jums laba, vai slikta sajūta, vienalga, vai jūsu sirds jums liekas cieta vai maiga. Pie tā turieties.

5. Lai paturētu šķīstu sirdi, jāuzvar kārdinājumi. Kārdinājumi nāks, nāks no dažādām pusēm, bet sevišķi nāks no sātāna trijos dažādos veidos.

a) Sātāns mēģinās jūs iepīt vecās šaubīgās vai noteikti sliktas dabas ieradumos. Viņš pazīst jūsu vājās puses. Šeit uzmanieties divkāŗši.

b) Viņš jums iedvesis ļaunas tieksmes un ilgas un mēģinās jūs pārlicināt, ka tās nākuŗas no jūsu paŗu sirds. Viņš sacīs: „Kā tad jūs varat būt svēts cilvēks ar tādām ļaunām domām sirdī?“ — Runājiet viņam preti; sakait, ka tās domas ne pavisam nav jūsu domas, ka jūs tās ienīstat, un ka tās pieder viņam pašam.

c) Viņš pūlēsies jums iegalvot, ka esat zaudējuŗi šķīstas sirds svētību, tā ka nejūtat, ka tā jums vēl ir, bet jums taŗu nebūŗ dzīvot jūtās, bet gan ticībā.

6) Laipaturētu šķīstus sirdi, jums rūpīgi jāizlieto visi palīdzības līdzekļi, kādus vien Dievs jums devis. Šķīstība jūs neieceļ tādā stāvoklī, kur viss, kas var šķīstību pasargāt un pavairot, paliek lieks.

7) Laipaturētu šķīstības svētību —

a) Jums jālūdz; un es jūs gauŗi lūzdu, darait to zināmās stundās un laikā.

b) Jums jālasa un jāstudē Bībele.

c) Lasait tādās grāmatas un laikrakstus, kas ievada jūs dziļāk svētuma piedzīvojumā.

d) Esiet nomodā un lūdziet; esiet vienmēr nomodā!

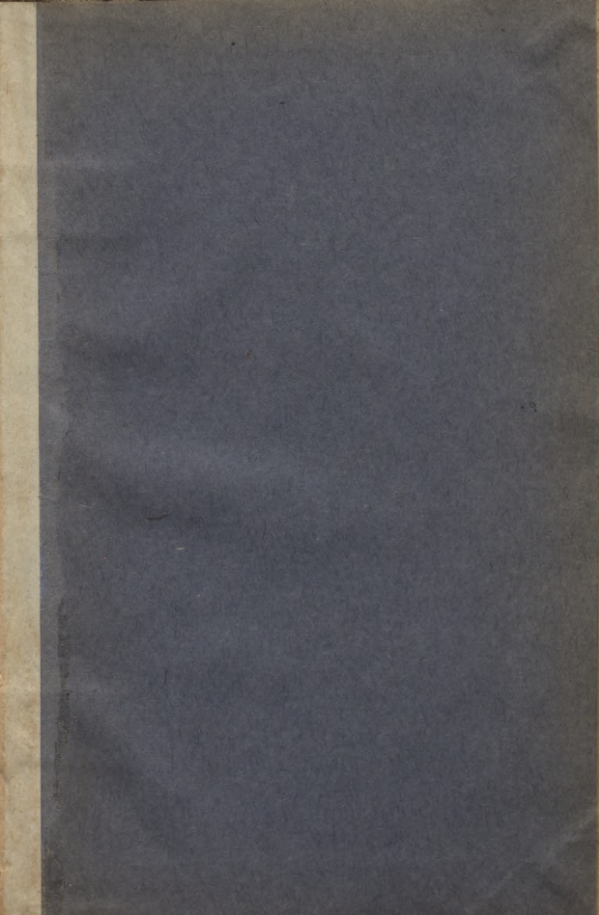
8) Turpinait cīnīties par dvēselēm! Nepalieciet patmīlības stāvokli, kur jūs paši esat sev viss un neiedrošinait citus to pašu darīt! Protams, ir pareizi un taisnīgi, ka jūs veltījat kādu brīdi no jūsu laika un kādu daļu no jūsu spēka, stiprinot sevi svētā dzīvē, vai izplatot pilnu pestīšanu starp saviem biedriem. Bet nekas nedrīkst atbrīvot jūs no pienākuma cīnīties par postā esošām dvēselēm jums visapkārt.

Man ir vieta vēl vienam vārdam. Šim vārdam ir ļoti liela nozīme. Katram šo vēstuli lasītājam es gribētu sacīt visā nopietnībā un ar manā ricībā esošu iespaidu, ka gadījumā, ja jūs zaudētu kaut kāda iemesla dēļ pārliecību, ka Jēzus asinis jūs šķīstī, vai ja notiktu kaut kas vēl bēdīgāks, jūs zaudētu šķīstas sirds svētību, tad bez kavēšanās meklējiet patvērumu pie sava Pestītāja kājām, atzīstot savu aplamo rīcību un atdodoties no jauna savam Kungam, lai Viņam kalpotu; un no jauna metieties avotā, kas nomazgā grēku un nešķīstību; un tad krišanas bēdu un vilšanās dēļ gudrāki tapuši, iesāciet no jauna dzīvot ticības dzīvi Pestītājā, šķīstības nesējā.

Mīlestībā Jūsu

William's Booth's.

1897

Mc 11846

LATVIJAS NACIONĀLĀ BIBLIOTĒKA

0309106892

LT-5